

درس خواص فیزیکی و مکانیکی مواد

دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران - دکتر مسعود رنگی سال ۱۳۹۴

فصل هفتم:

دیاگرام آهن-کربن و

عملیات حرارتی فولاد و آلومینیوم

- مقدمه:

- دانش و فهم دیاگرامهای فازی برای سیستم های آلیاژی بسیار مهم است. زیرا ارتباط بسیار نزدیکی بین ریزساختار و خواص مکانیکی وجود دارد (ضمناً نحوه تشکیل ریزساختار نیز به دیاگرام فازی بستگی دارد). بعلاوه، دیاگرامهای فازی اطلاعات بسیار با ارزشی را درباره ذوب، ریخته گری، تبلور و انجماد (Crystalization) و ... بدست می دهند.

- ما در این فصل به بررسی نکات ذیل خواهیم پرداخت:

- تعاریف مربوط به دیاگرامهای فازی و استحاله های فازها
- توضیح و تحلیل دیاگرامهای فازی
- توضیح دیاگرامهای دو تایی مهم از قبیل سیستم آهن – کربن
- توسعه و تکامل ریز ساختارهای تعادلی به هنگام سرد کردن (از مذاب)
- استحاله فازها (Phase transformation)
- عملیات حرارتی (Heat treatment)

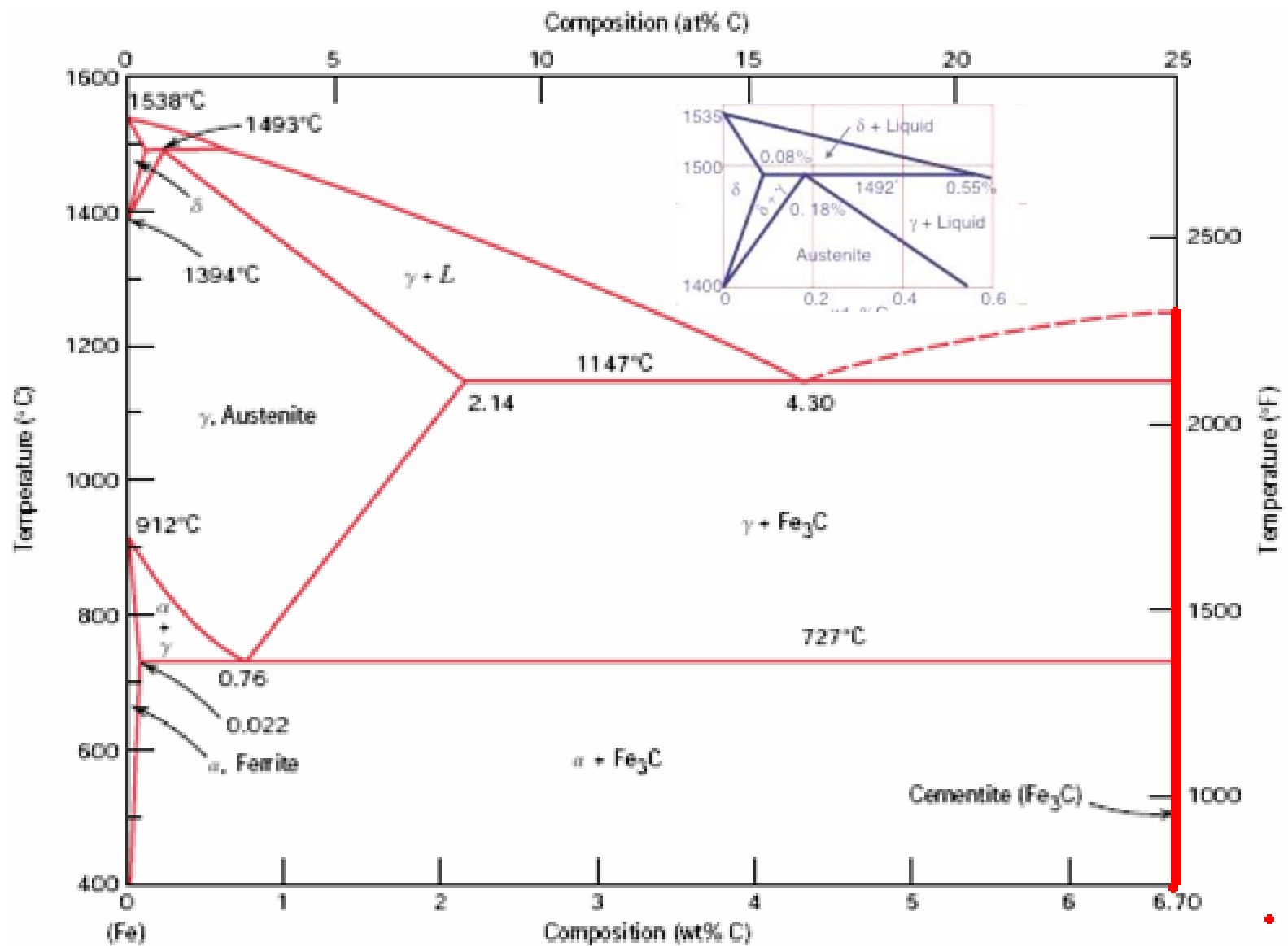
• ۷-۳ - دیاگرام آهن - کربن

• The Iron – Carbon System

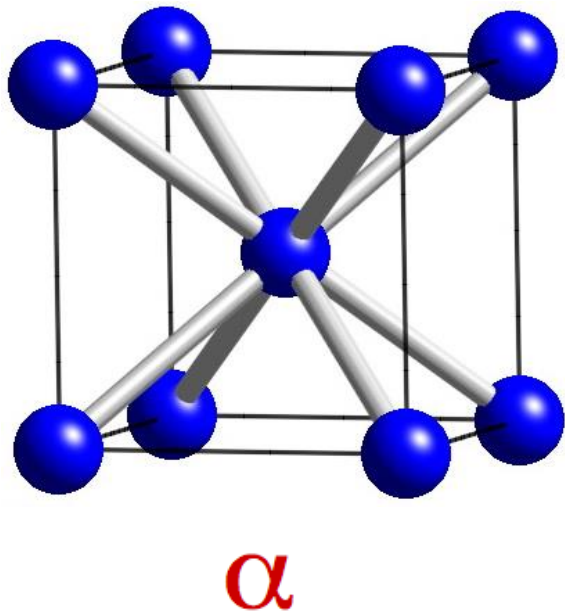
- شاید مهمترین سیستم صنعتی و آلیاژی دیاگرام آهن - کربن باشد. زیرا اکثر فولادها (بیش از چند هزار نوع) و انواع چدن‌ها را می‌توان با این سیستم تحلیل کرد. ما در این قسمت به مطالعه دیاگرام آهن - کربن و نحوه توسعه و ایجاد ریز ساختار آن خواهیم پرداخت.

- ۱-۳-۷ - دیاگرام آهن - کاربید آهن • (Fe-Fe₃C)

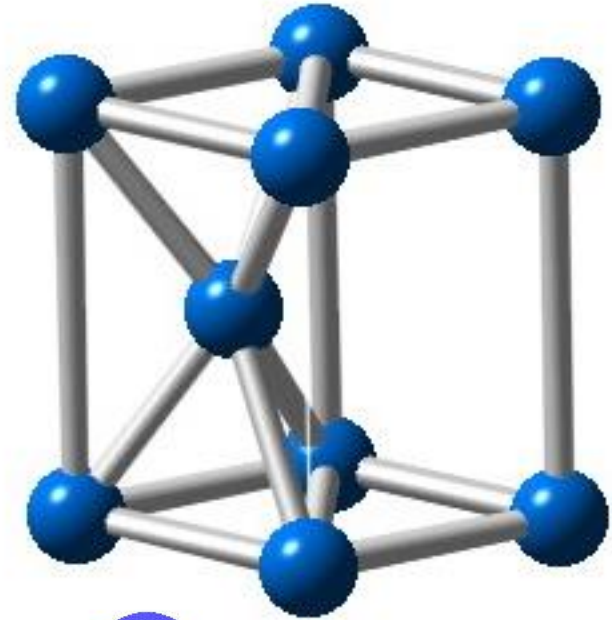
- قسمتی از دیاگرام آهن - کربن در شکل ۷-۲۰ نشان داده شده است. نکات مهم این دیاگرام عبارتند از:

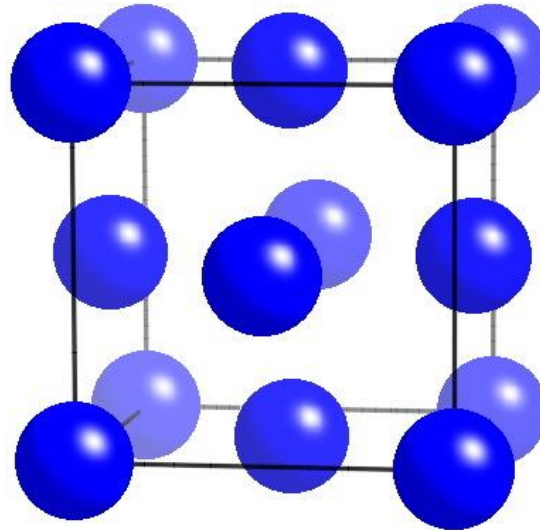
Allotropes of iron in three dimensions

ϵ

γ

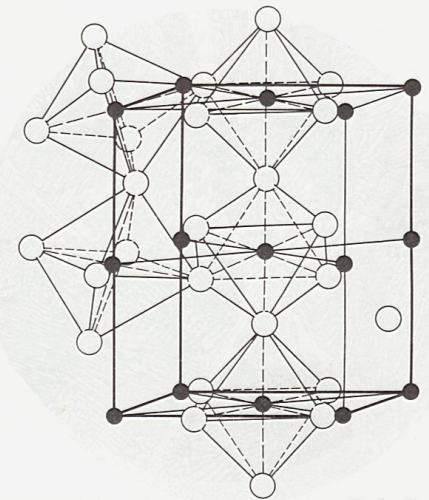
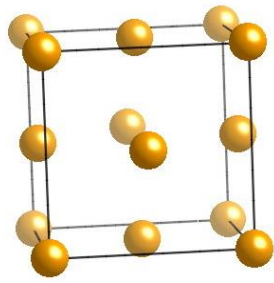
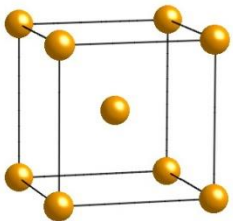
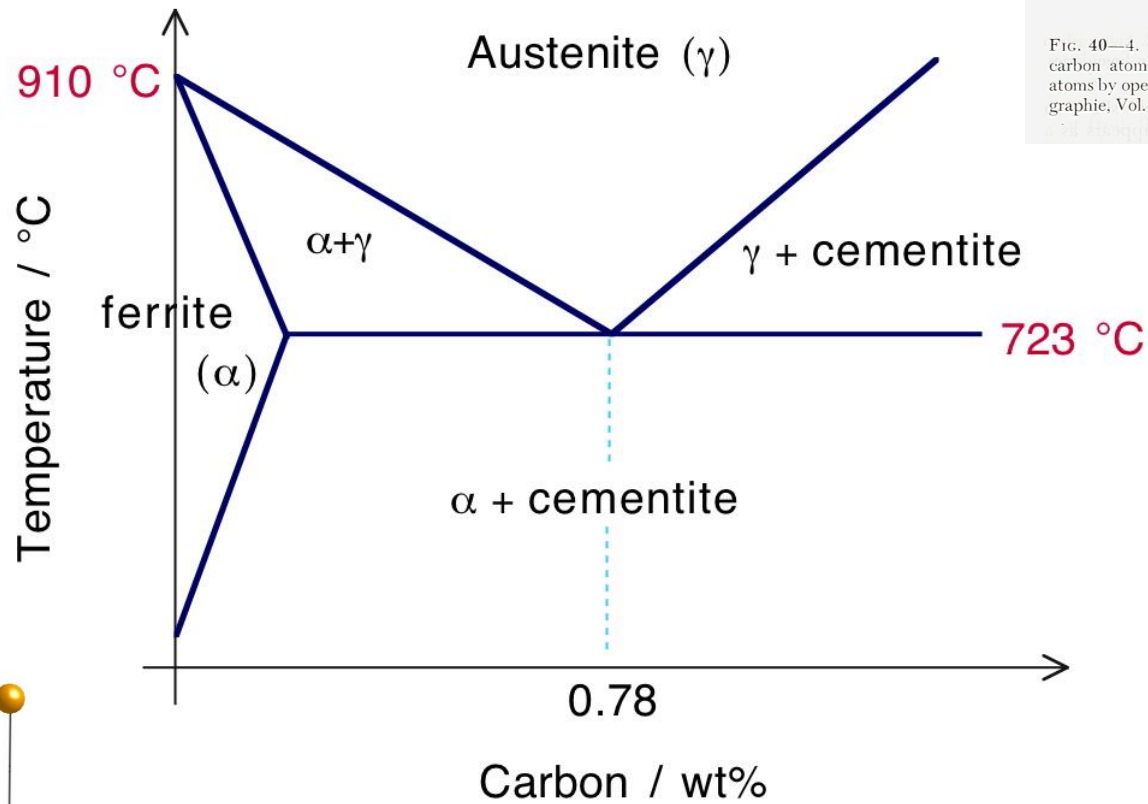
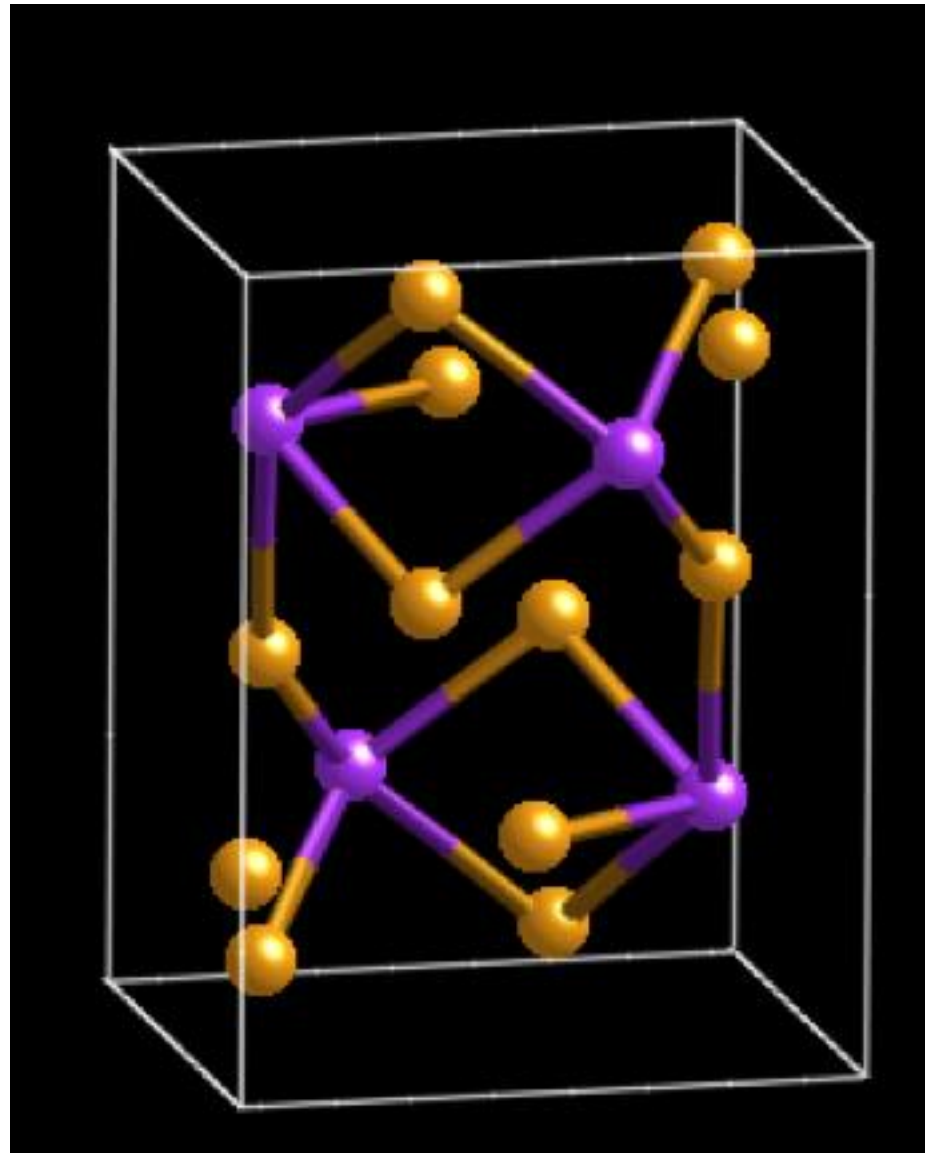

FIG. 40—4. The atomic structure of cementite. Positions of carbon atoms are indicated by solid circles; positions of iron atoms by open circles. (Hendricks, S. B.: Zeitschrift für Kristallographie, Vol. 74 (1930), 534-545.)

Cementite
 Fe_3C

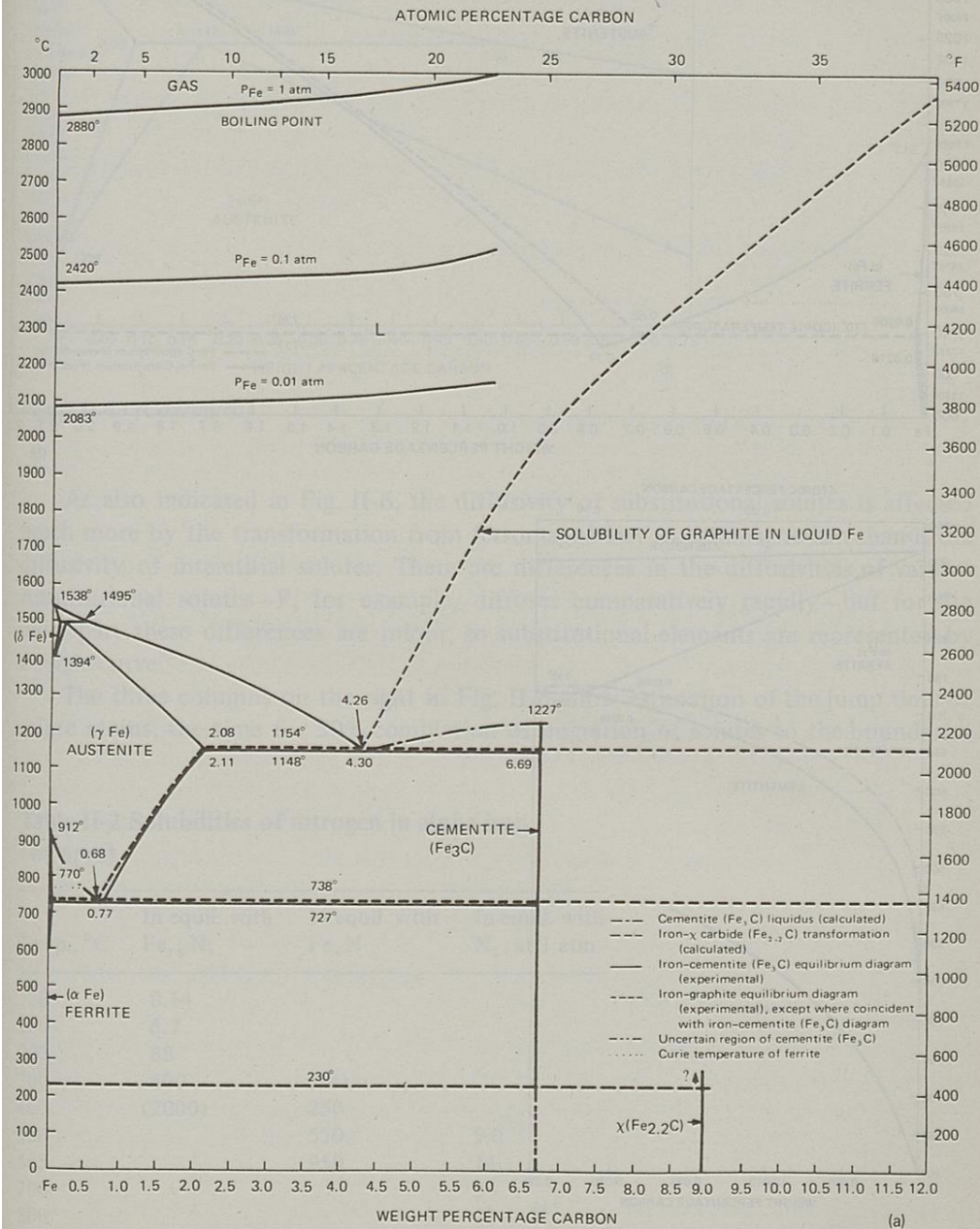
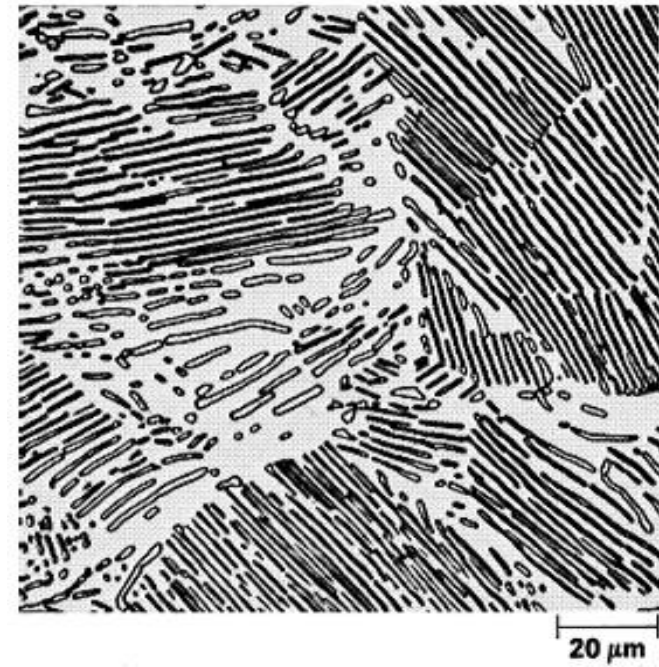
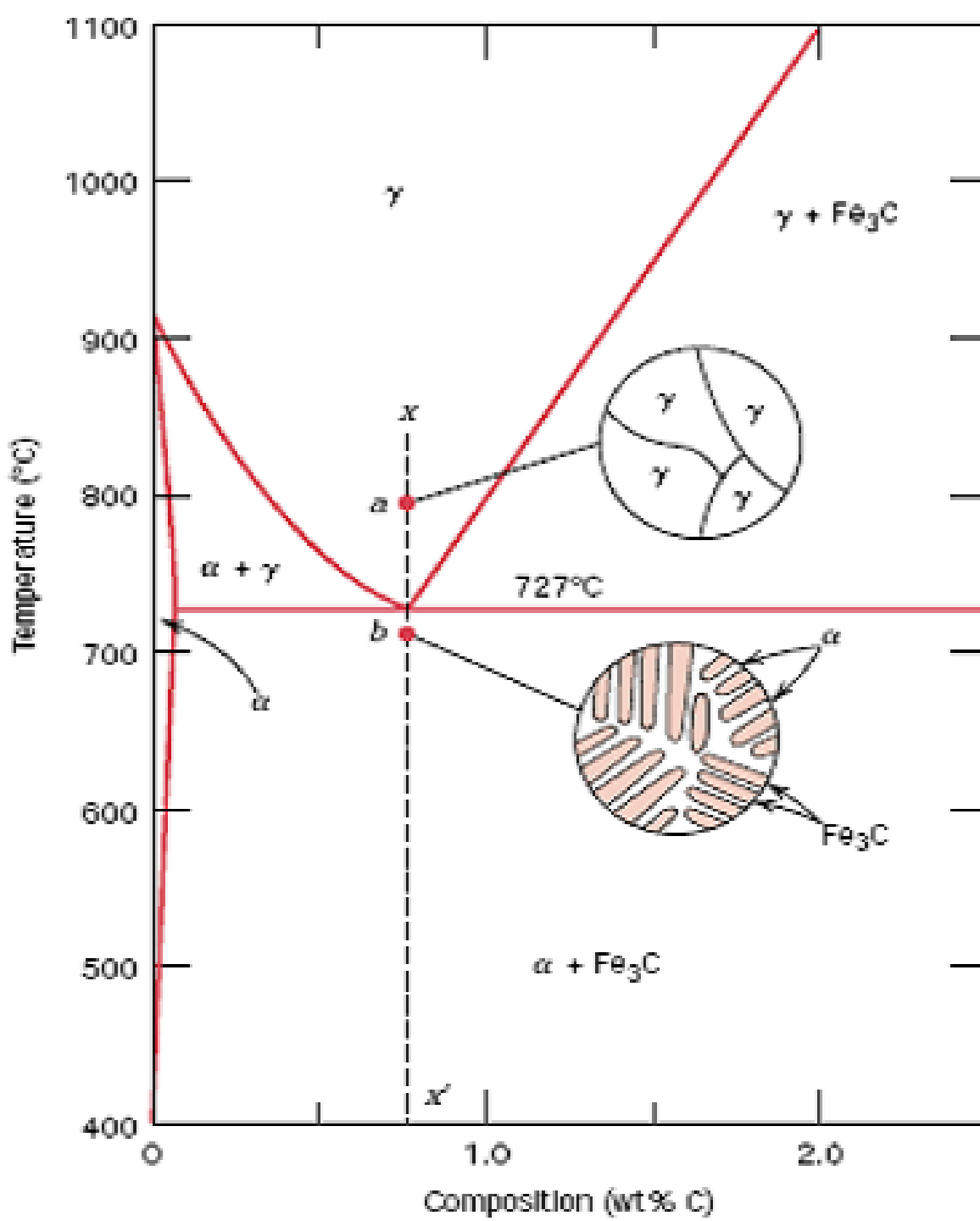

Figure II-4. (a) The carbon-iron phase diagram. (b) The eutectoid region. (c) Ferrite field, showing equilibrium between Fe-C, Fe- Fe_3C , and Fe- $Fe_{2.4}C$. (d) Delta ferrite field. (J. Chipman, *Metals Handbook*, 8th ed., vol. 8, Am. Soc. Met., Metals Park, Ohio, 1973, by permission.)

• ۷-۳-۲- توسعه و تکامل ریز ساختار در سیستم آهن – کربن

- ریز ساختار فولادها به درصد کربن و نوع عملیات حرارتی که بر روی آن صورت می گیرد بستگی دارد. ما در این فصل نحوه ایجاد ساختار ریز در هنگام سرد کردن تعادلی را بحث خواهیم کرد و تأثیر عملیات حرارتی بر روی ریز ساختار را در فصل بعدی مورد بحث قرار خواهیم داد. نحوه توسعه ریز ساختار در فولاد یوتکتوئید در شکل ۷-۲۲ نشان داده شده است.

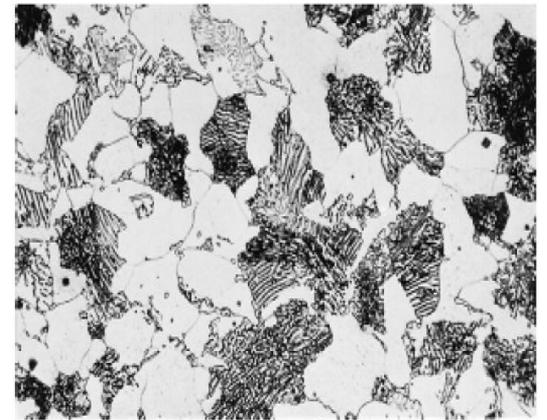
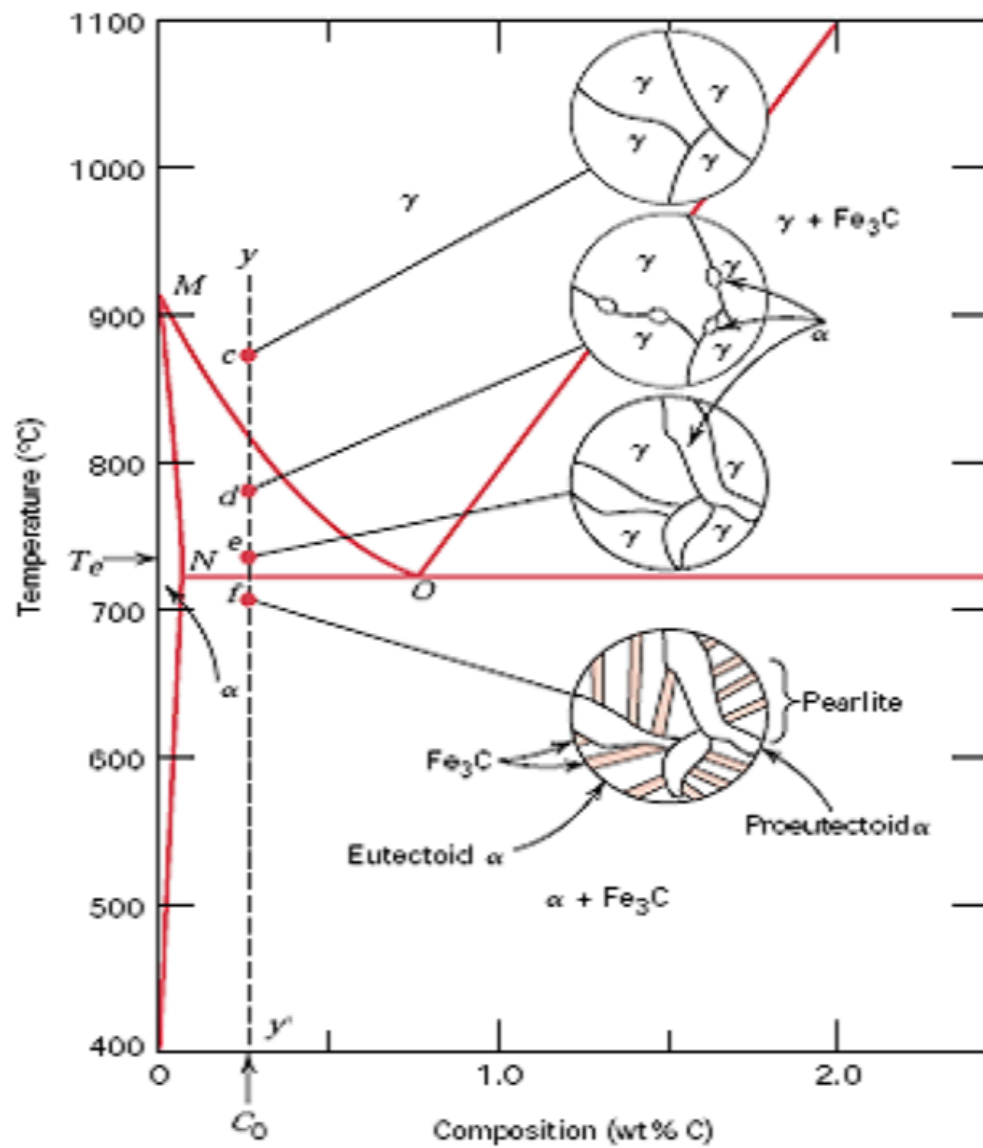

- در نقطه یوتکتوئید، (γ) گاما با کربن 0.77 درصد به فریت (حاوی 0.022 درصد کربن) و سمانتیت Fe_3C تجزیه می شود. این استحاله متضمن دیفوزیون کربن است (به خارج از γ). این ساختار لایه ای (حاوی فریت و سمانتیت) را پرلایت می نامند. خواص مکانیکی پرلایت حد واسط فریت (نرم) و سمانتیت (سخت) است (شکل ۲۳-۷)

- آلیاژهای ماقبل یوتکتوئید
(هیپویوتکتوئید)
Hypoeutectoid alloys

- نحوه توسعه و تکامل آلیاژهای ماقبل یوتکتوئید در شکل‌های ۷-۲۴ و ۷-۲۵ نشان داده شده است.

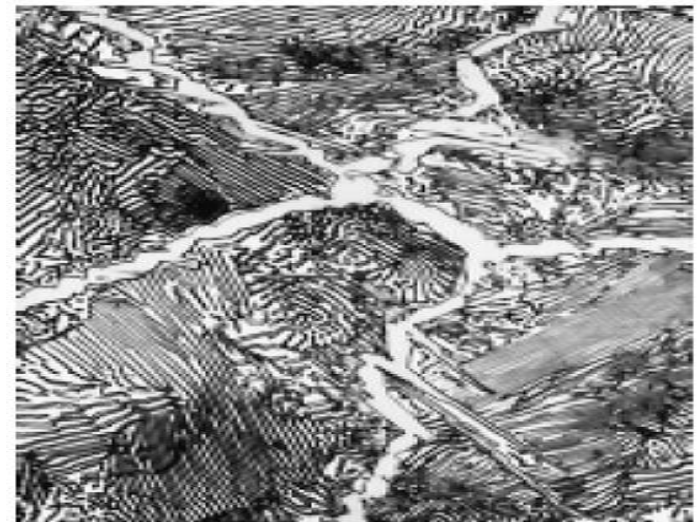
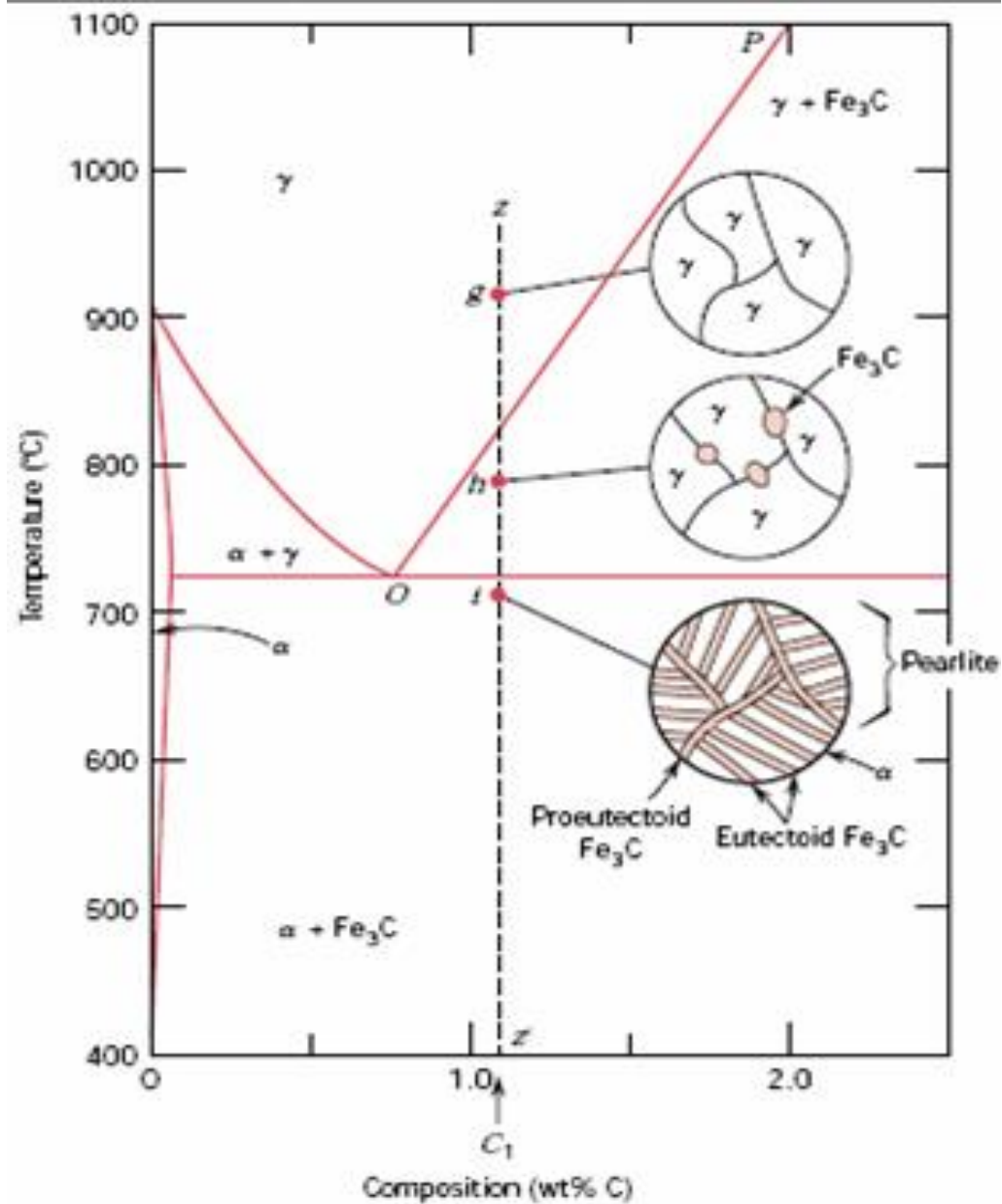
- فریت موجود در پرلیت را فریت یوتکتوئید و فریت منطقه دو فازه را فریت ماقبل یوتکتوئید (Proeutectoid) می‌نامند.

• آلیاژهای ما بعد یوتکتوئید

• Hypereutetopod alloys

- نحوه توسعه و تکامل زیر ساختار در آلیاژهای ما بعد (هیپر) یوتکتوئید در شکل ۷-۲۶ و ۷-۲۷ نشان داده شده است. سمانتیت تشکیل شده در منطقه دو فازه $\gamma + Fe_3C$ سمانتیت ما قبل یوتکتوئید می نامند.

• مثال: ۲-۷ برای آلیاژ Fe-0.35C ۹۹/۰۵ و در نقطه درست زیر یوتکتوئید موارد ذیل را محاسبه کنید:

- (a) درصد کلی فازهای فریت و سمانتیت
- (b) درصد کلی فریت و سمانتیت ما قبل یوتکتوئید
- (c) درصد فریت یوتکتوئید
- حل:

a)

$$b) W_P = \frac{0.35 - 0.022}{0.77 - 0.022} = 0.44$$

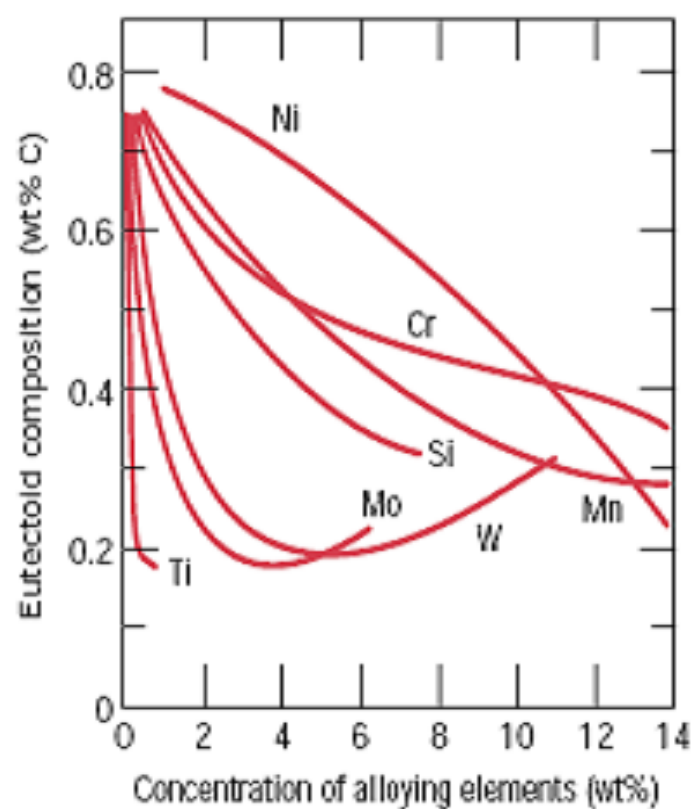
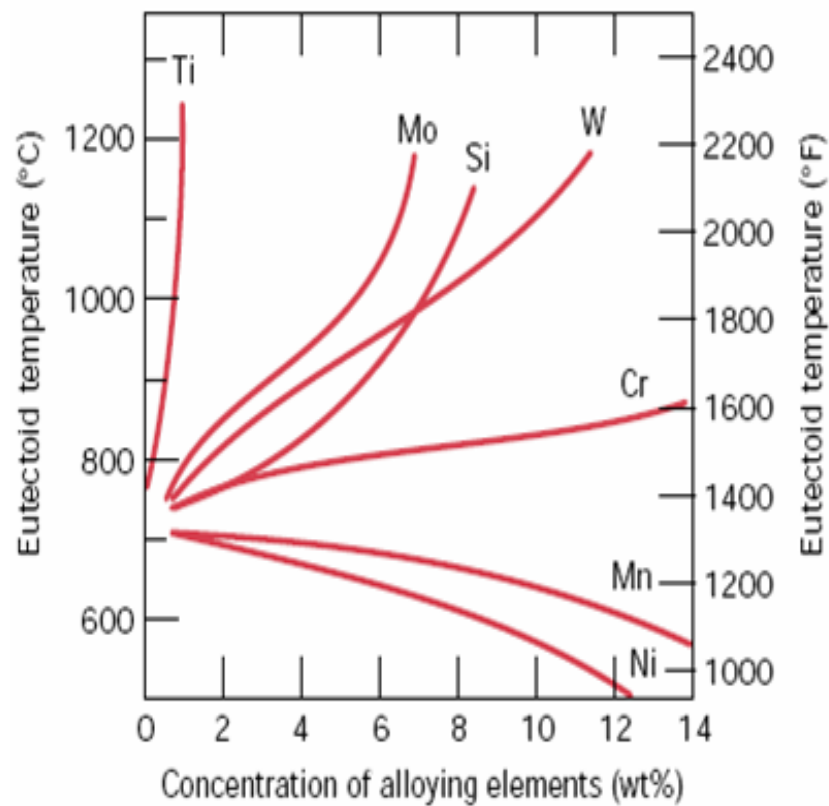
$$\%44, W_a = \frac{0.77 - 0.35}{0.77 - 0.022} 0.56$$

$$c) \quad W_a + W_{ac} = W_a \Rightarrow W_{ac} = W_a - W_a = 0.95 - 0.56 = 0.39$$

• ۷-۴- تأثیر عناصر آلیاژی

• The influence of other alloying elements

- اضافه کردن عناصر آلیاژی از قبیل کرم، نیکل، تیتانیوم و ... شکل منحنی آهن – کربن را تغییر می دهد، شاید مهمترین تغییر در این دیاگرام تغییر نقطه یوتکتوئید باشد. شکل ۷-۲۸ و ۷-۲۹ تأثیر افزایش عناصر آلیاژی را در دمای یوتکتوئید و ترکیب شیمیایی نقطه یوتکتوئید را نشان می دهند و مکانیزم این عمل به علت پدیده دیفوزیون می باشند.

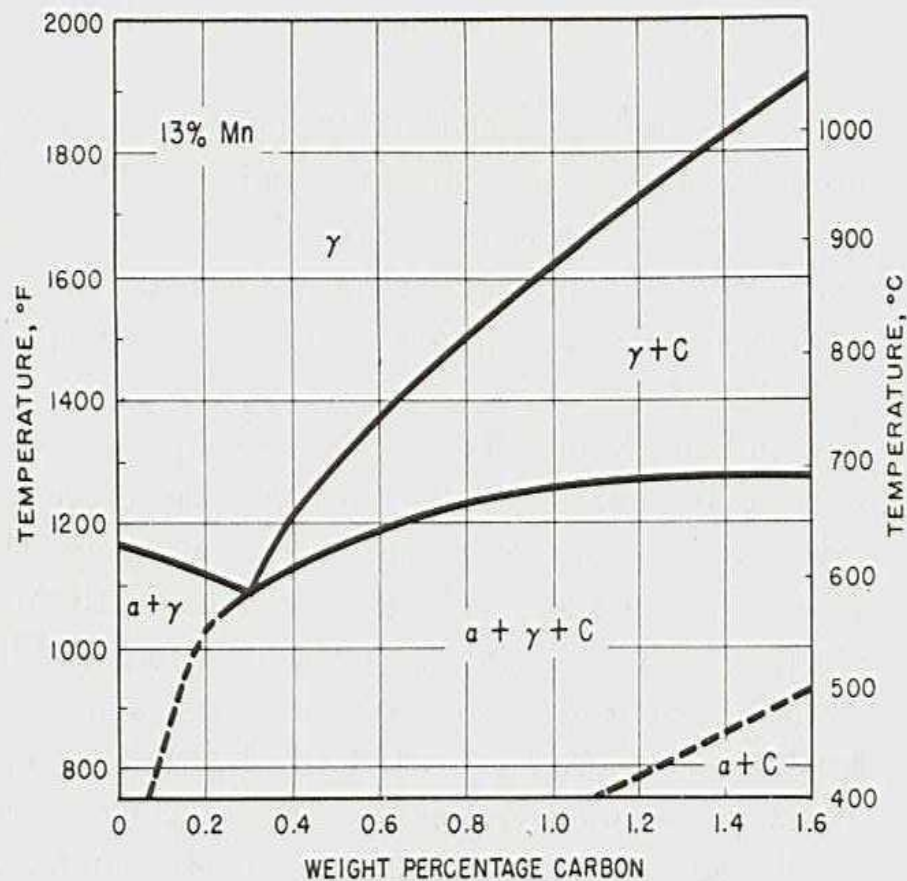

FIG. 40—13. Section of the Fe-C-Mn equilibrium diagram at 13 per cent manganese content. From "Metals Handbook" (American Society for Metals), 1948 Edition; page 1252.

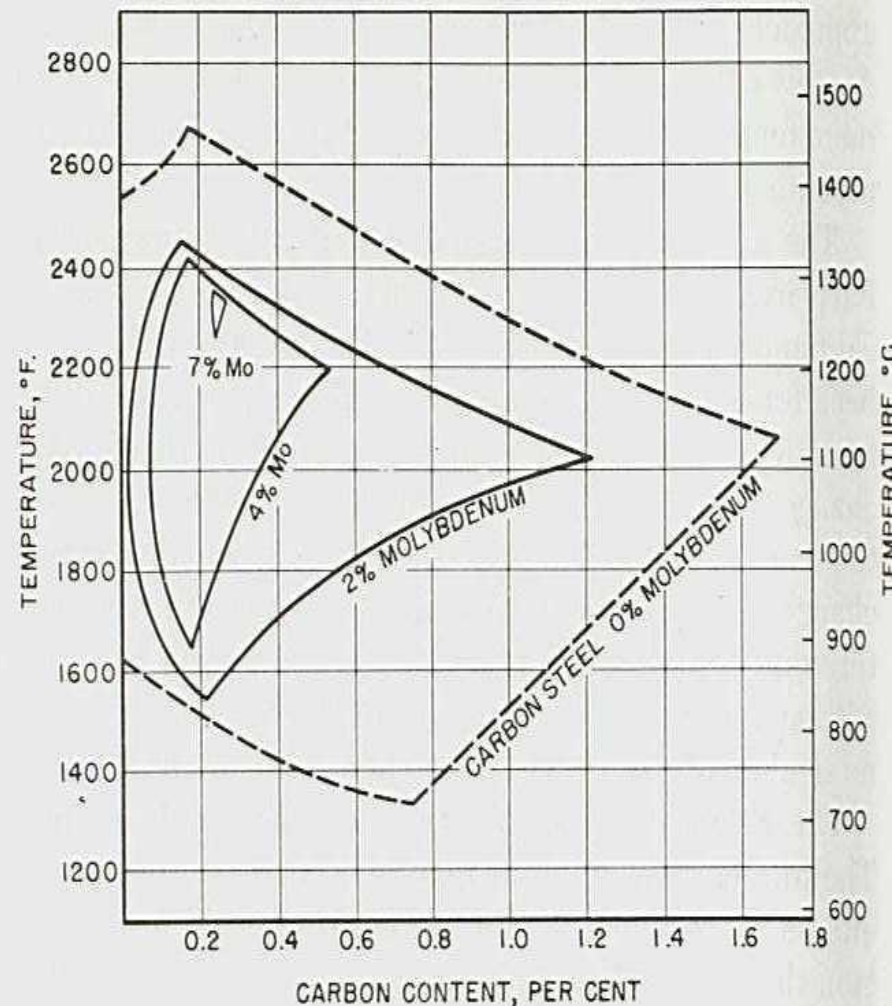
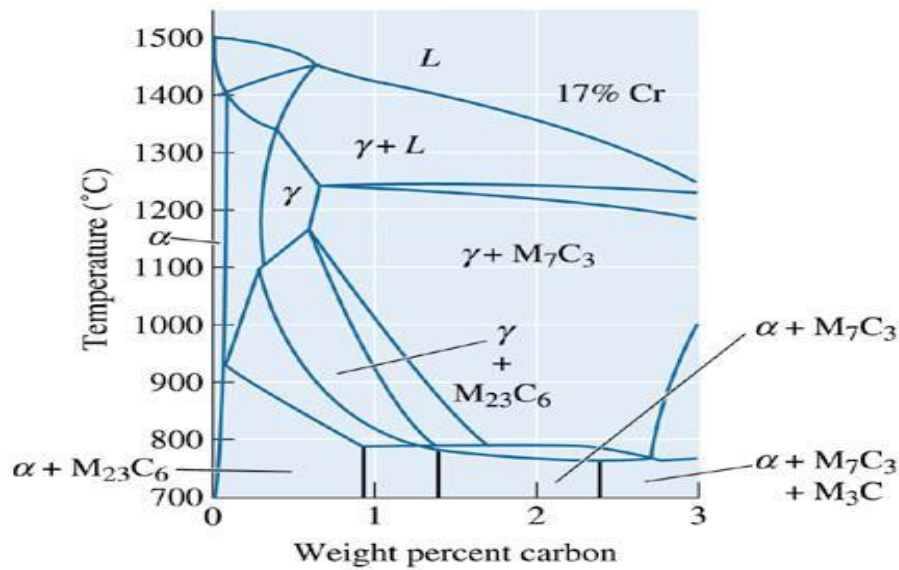
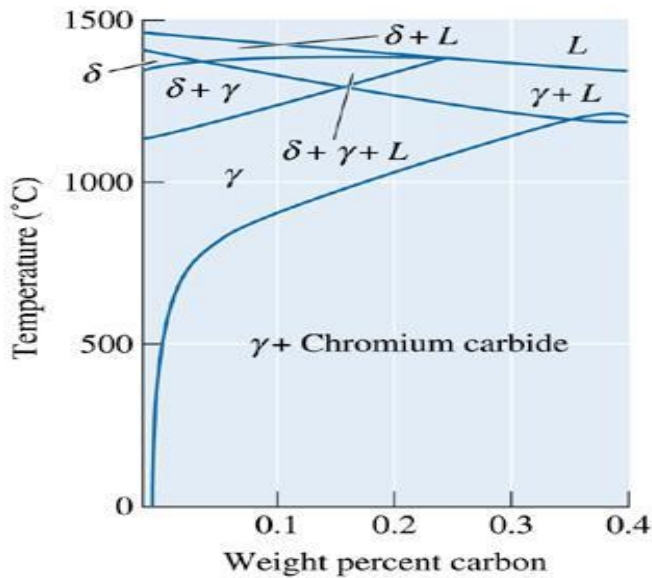

FIG. 40—14. The effect of molybdenum on the composition and temperature range over which austenite is stable. (After Bain.)

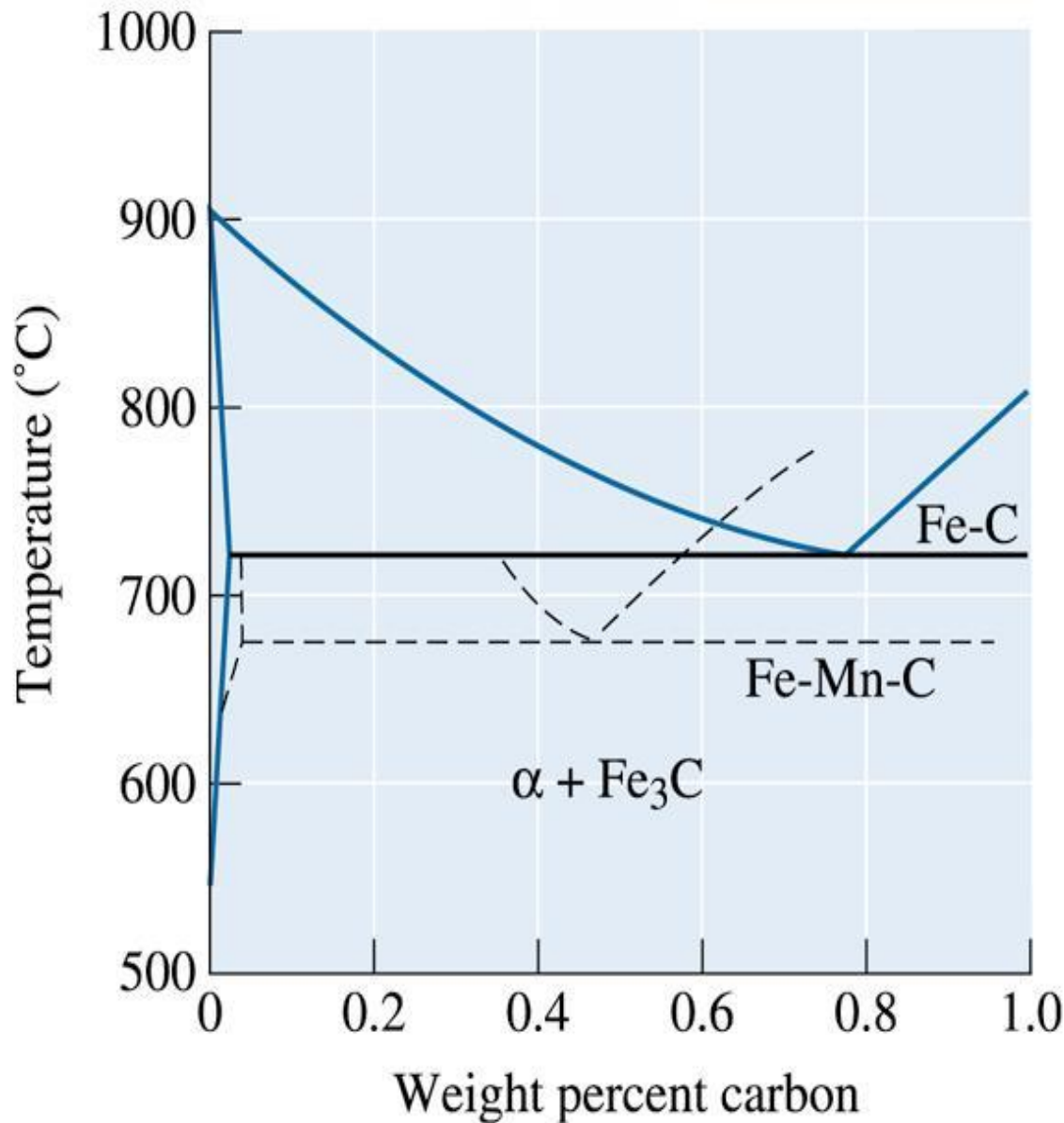

(a)

(b)

(a) The effect of 17% chromium on the iron-carbon phase diagram. At low-carbon contents, ferrite is stable at all temperatures. (b) A section of the iron-chromium-nickel-carbon phase diagram at a constant 18% Cr-8% Ni. At low-carbon contents, austenite is stable at room temperatures.

The effect of 6% manganese on the stability ranges of the phases in the eutectoid portion of the Fe-Fe₃C phase diagram.

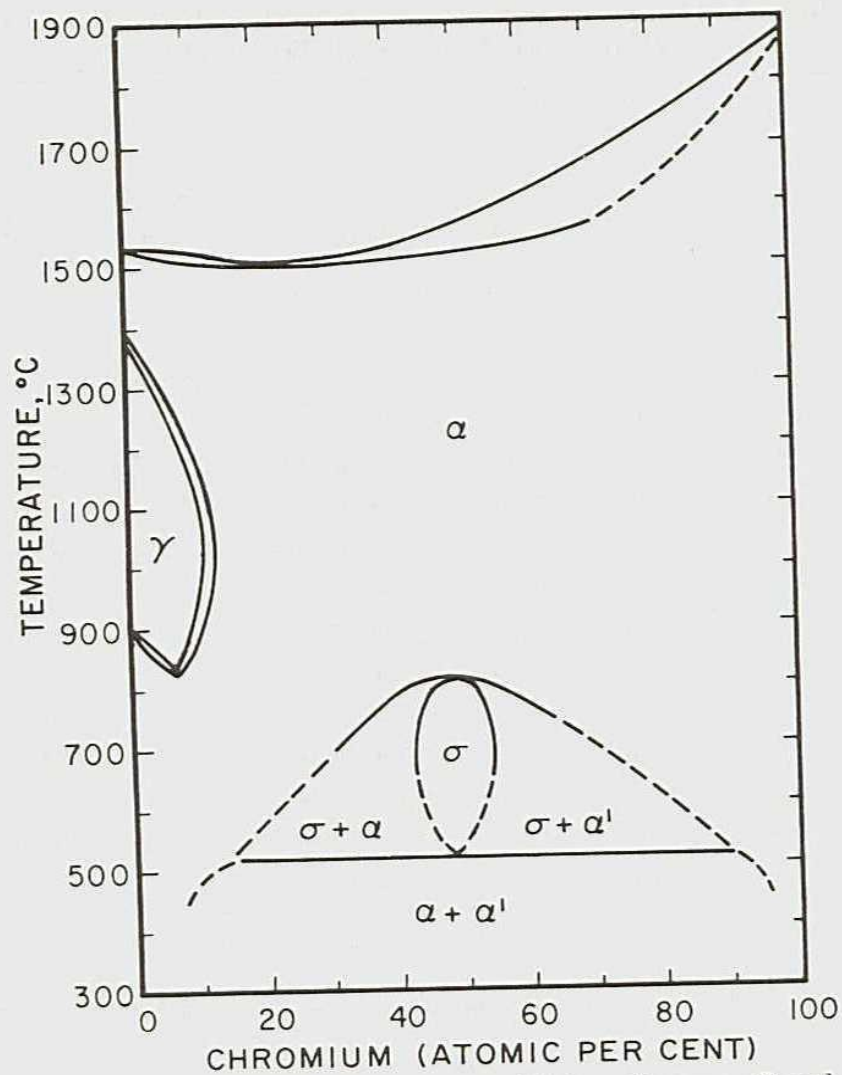
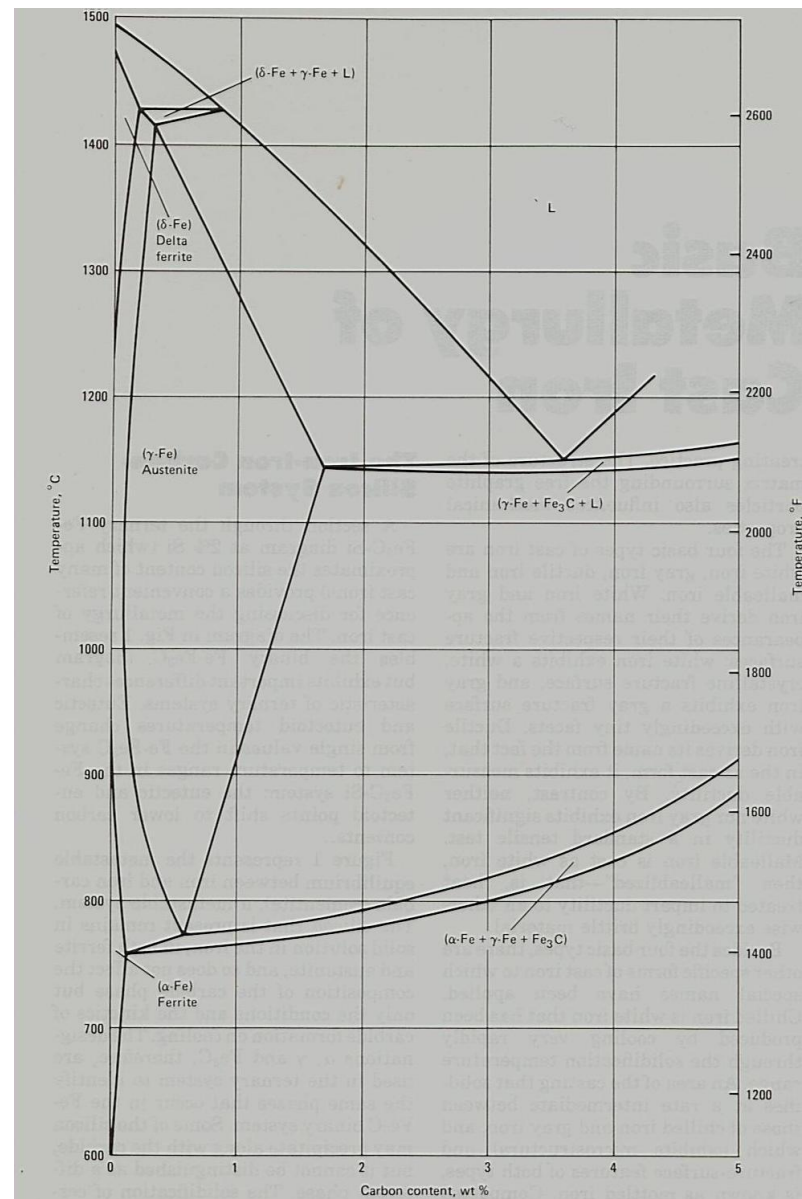

FIG. 46—1. The iron-chromium equilibrium diagram. (Based largely on Elliott's "Constitution of Binary Alloys" listed in the bibliography at the end of this chapter.)

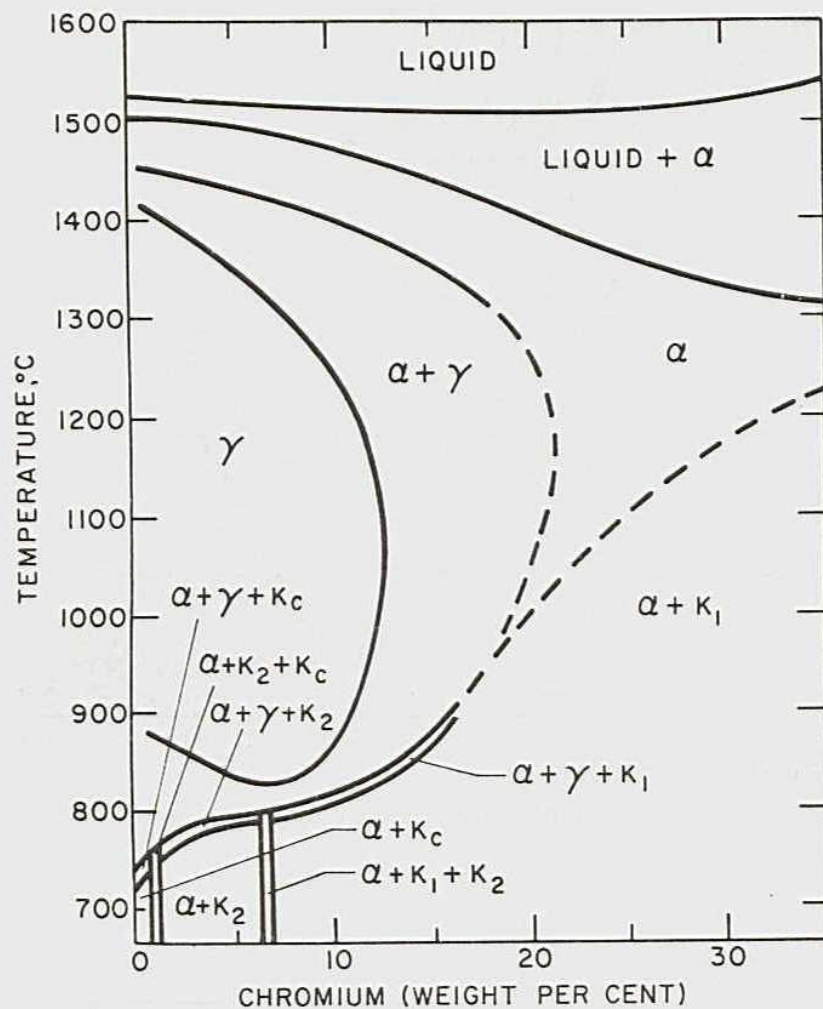

FIG. 46—8. Constant section at 0.05 per cent carbon through iron-chromium-carbon diagram. $K_c = \text{Fe}_3\text{C}$; $K_1 = (\text{Fe,Cr})_{23}\text{C}_6$; $K_2 = (\text{Fe,Cr})_7\text{C}_3$. (After Bungardt, Kunze and Horne: see bibliography.)

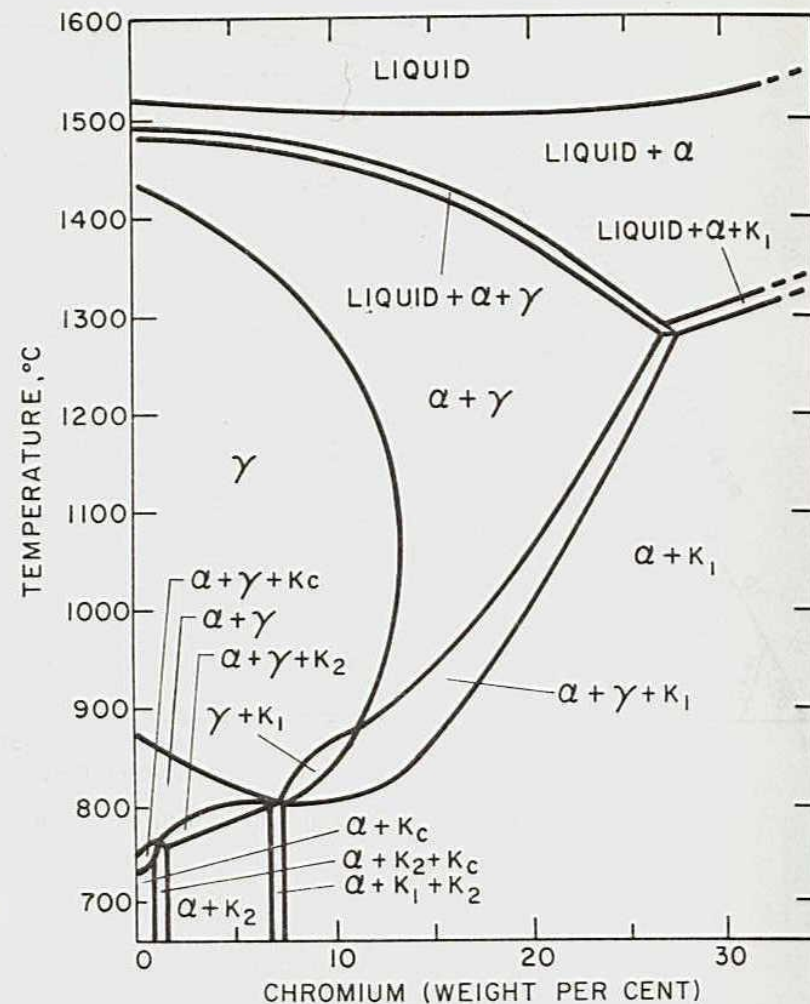

FIG. 46—9. Constant section at 0.10 per cent carbon through iron-chromium-carbon diagram. $K_c = \text{Fe}_3\text{C}$; $K_1 = (\text{Fe,Cr})_{23}\text{C}_6$; $K_2 = (\text{Fe,Cr})_7\text{C}_3$. (After Bungardt, Kunze and Horne: see bibliography.)

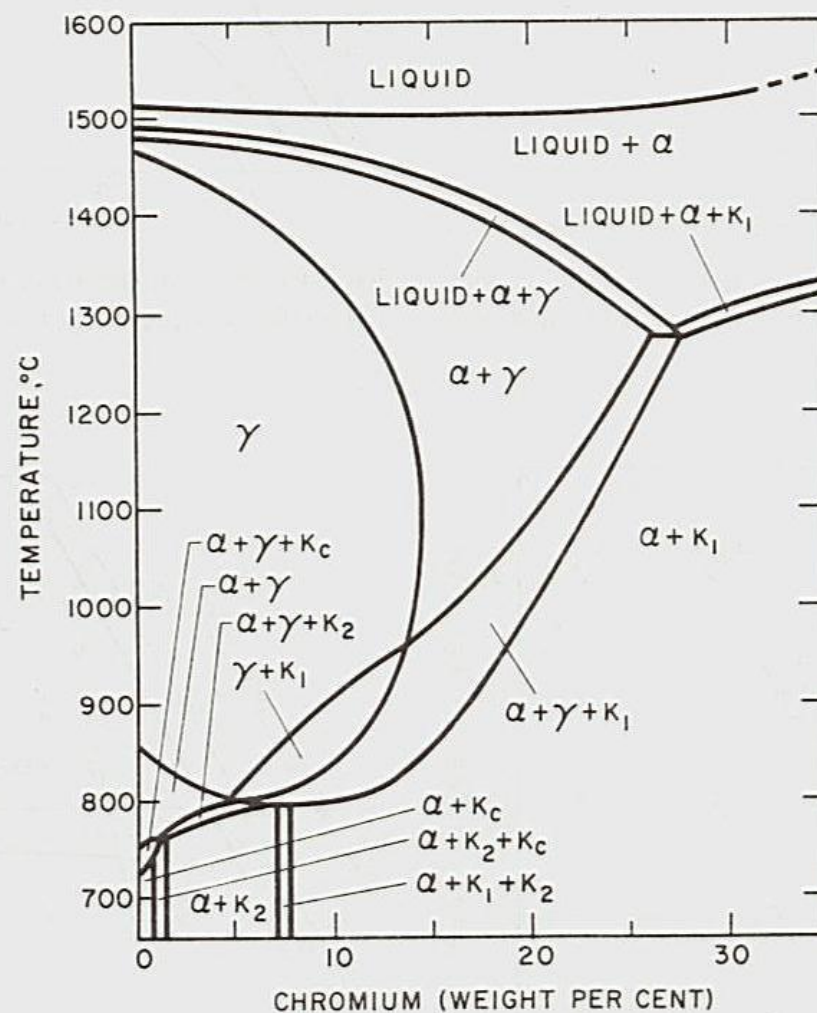

FIG. 46—10. Constant section at 0.20 per cent carbon through iron-chromium-carbon diagram. $K_c = \text{Fe}_3\text{C}$; $K_1 = (\text{Fe,Cr})_{23}\text{C}_6$; $K_2 = (\text{Fe,Cr})_7\text{C}_3$. (After Bungardt, Kunze and Horne: see bibliography.)

• ۷-۵- استحالہ های فازی در فلزات

Phase Transformation in Metals

- استحالہ فازی بحث بسیار مهمی است که برای اکثر فلزات، و عموماً برای فولادها و چدن‌ها، شناخته شده است. این استحالہ در حالت جامد صورت می گیرد و کینتیک واکنش حالت جامد و کسر واکنش یافته (y) تابع زمان (t) است و بصورت عمومی ذیل نوشته می شود:

$$y = 1 - \exp(-kt^n) \quad (\text{معادله آوارمی})$$

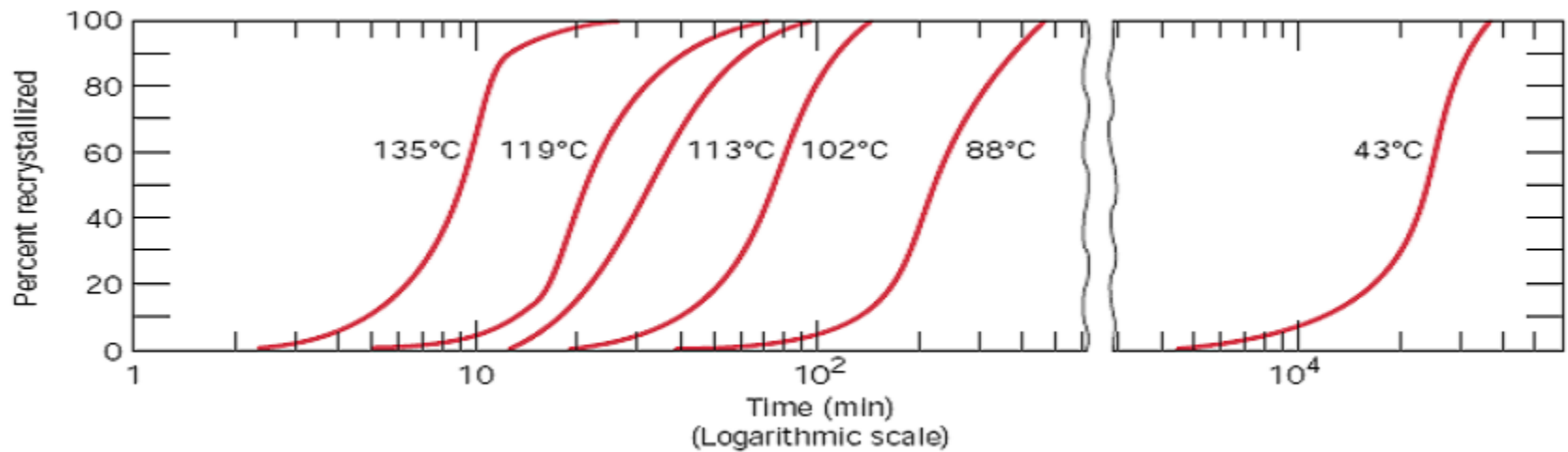
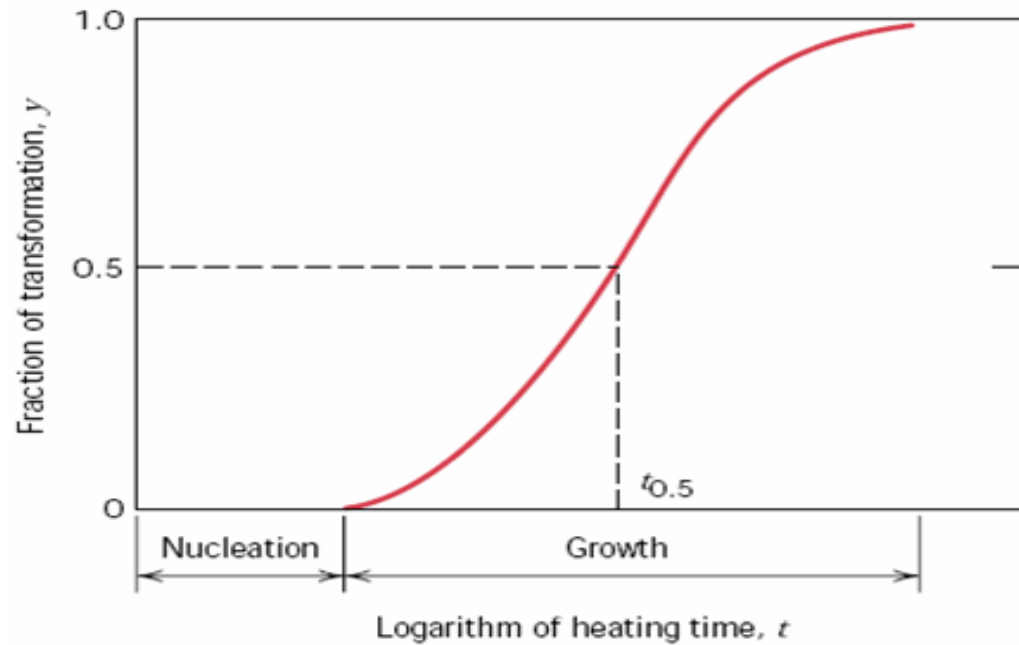
$$r = \frac{1}{t_{0.5}}$$

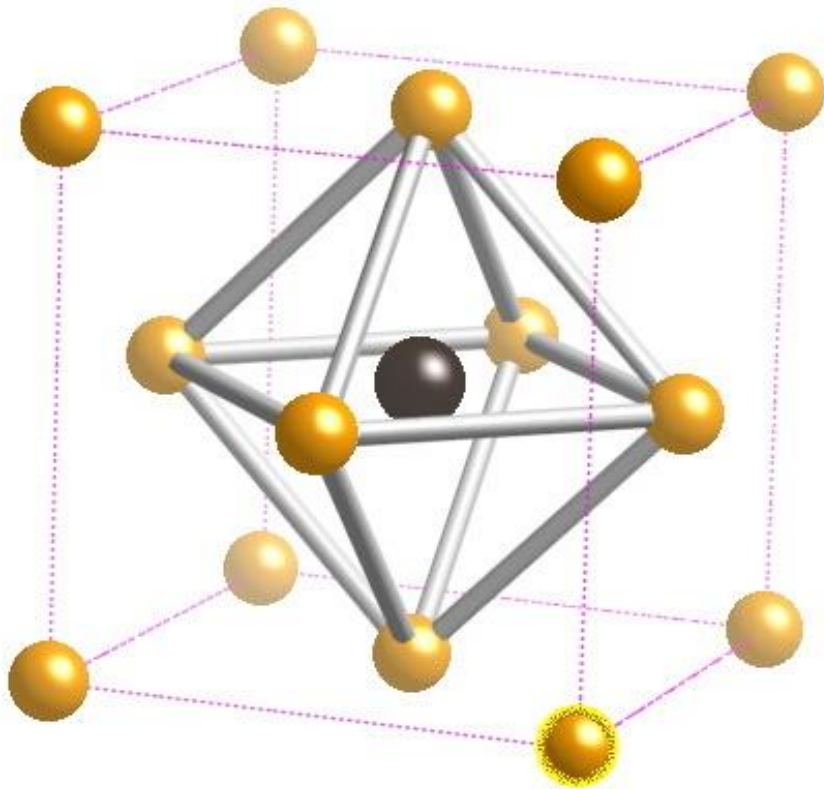
- n, k = ثوابت مستقل از زمان

- سرعت انجام واکنش (استحالہ) بصورت ذیل تعریف می شود. که در شکل ۷-۳۱ نشان داده شده است.

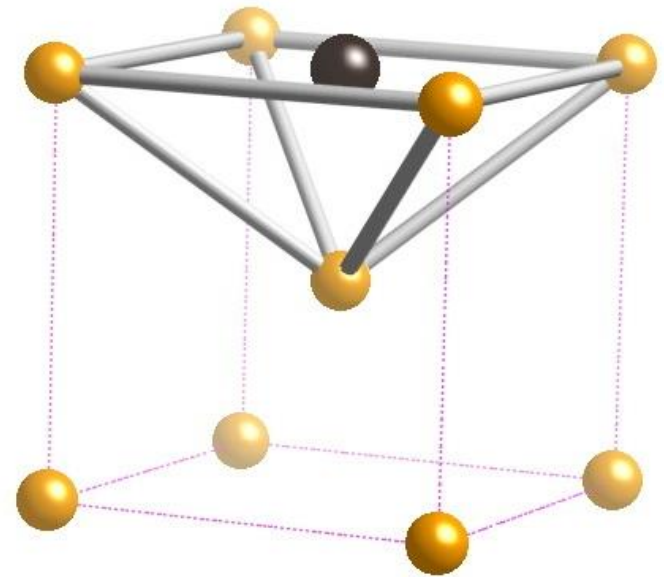
- تأثیر درجه حرارت بر سرعت انجام استحالہ بصورت ذیل بیان می شود: (A =ثابت)

- تأثیر زمان و درجه حرارت در شکل ۳۱-۷ نشان داده شده است.

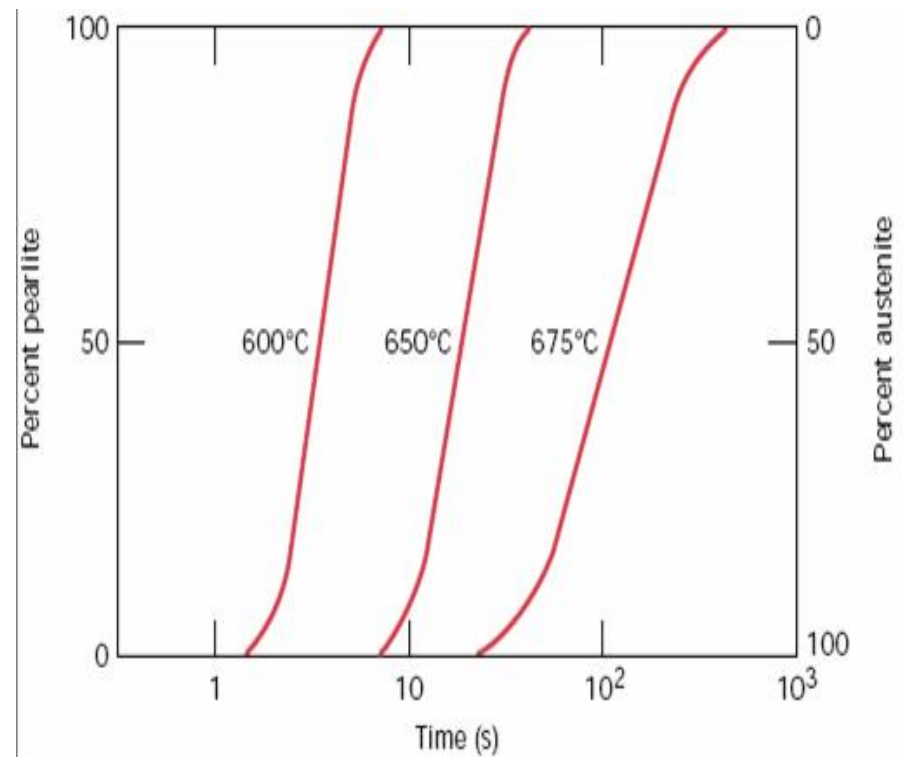
austenite

ferrite

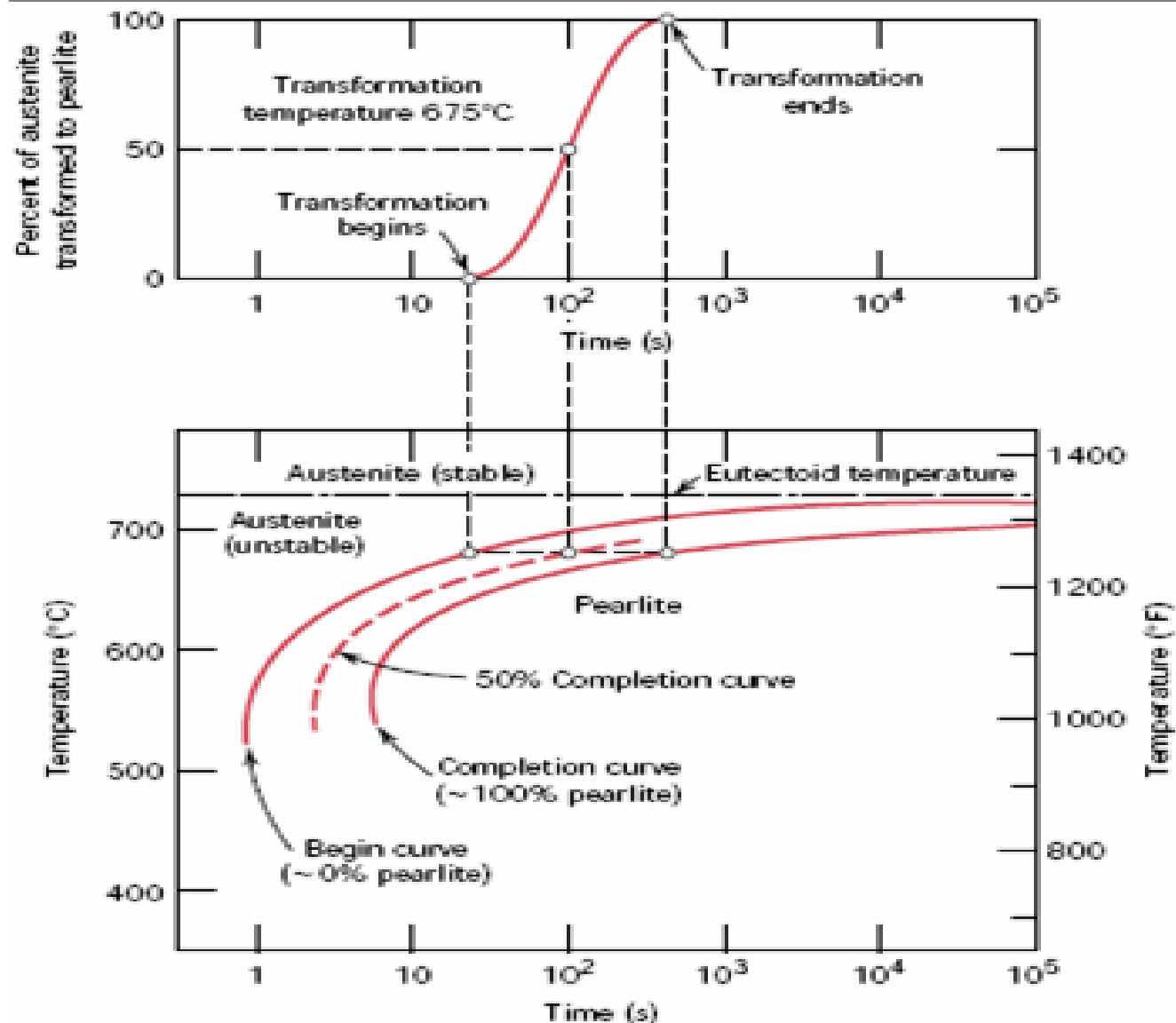
- ۷-۵-۱- تغییرات ریز ساختار و خواص در آلیاژهای آهن – کربن و
دیگرامهای استحاله ایزوترم (هم دما) یا منحنی های T.T.T

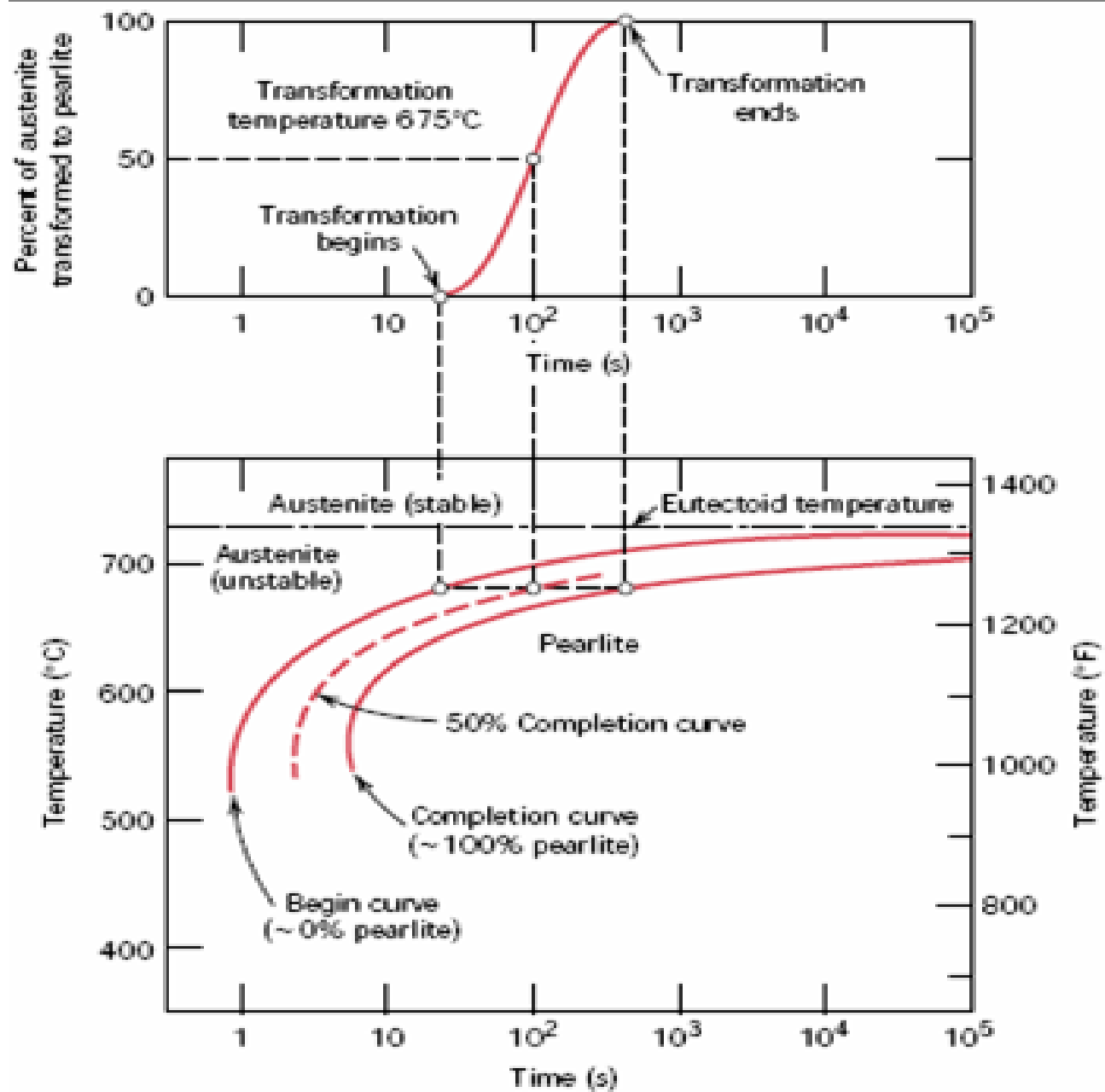
(Time–Temperature– Transformation)

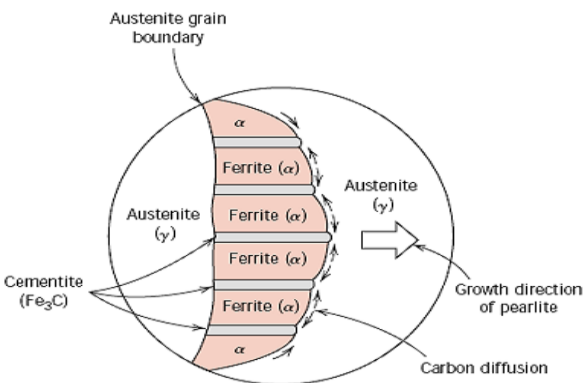
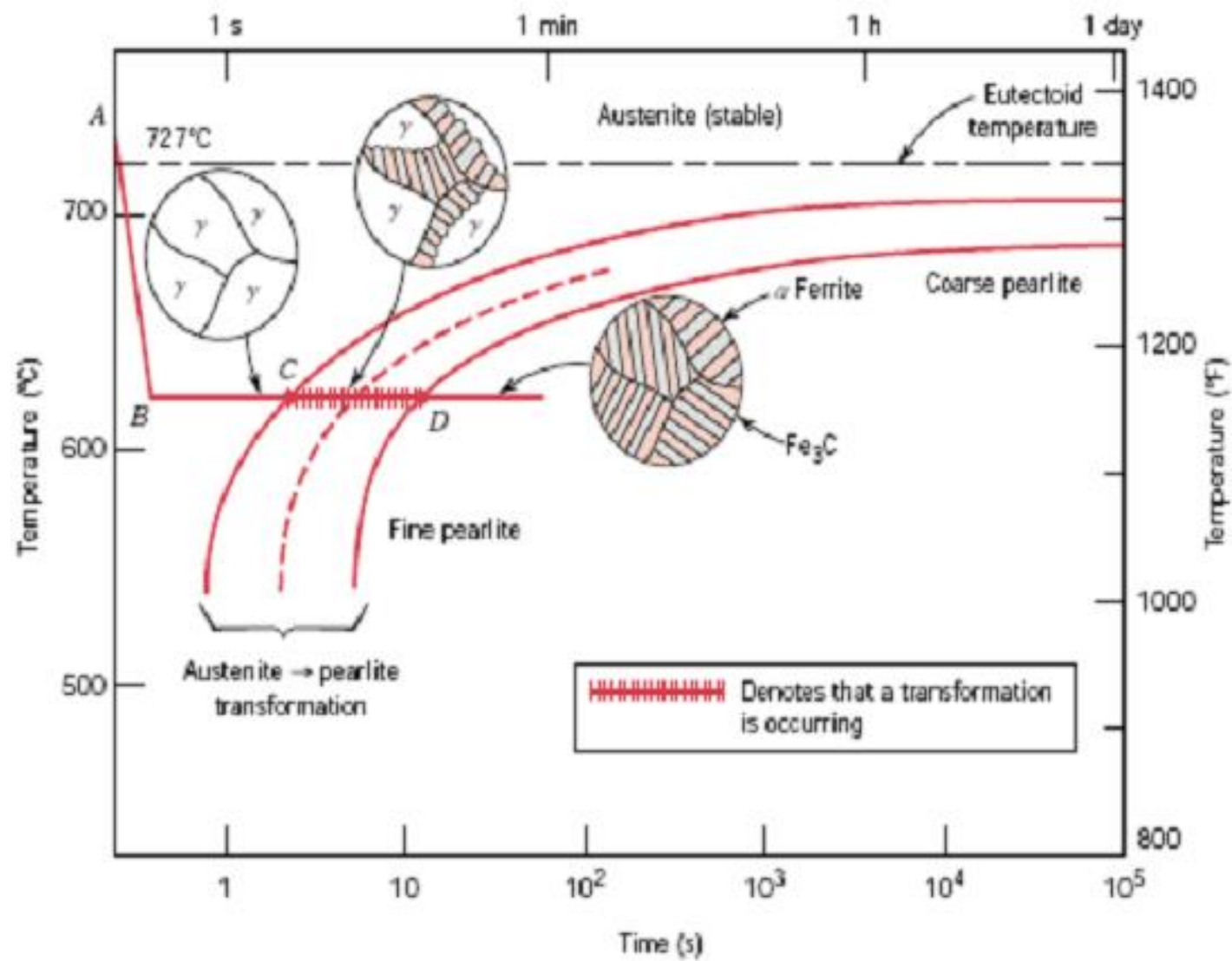

- تأثیر همزمان زمان و درجه حرارت در قسمت دوم شکل ۷-۳۳ نشان داده شده است (برای فولادی با ترکیب یوتکتوئید) یک دیاگرام TTT در شکل ۷-۳۴ نشان داده شده است.

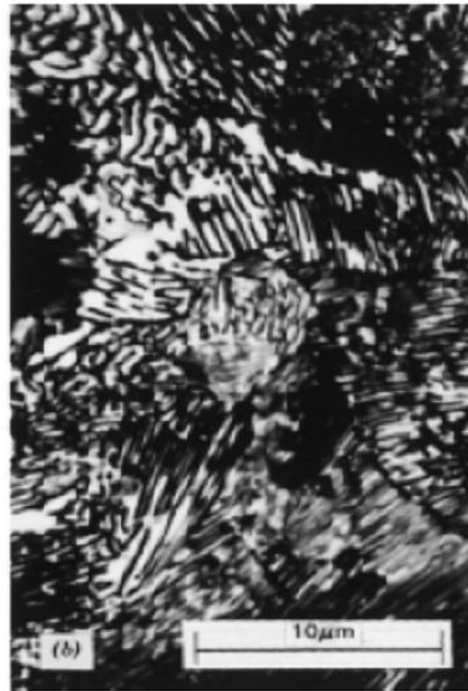
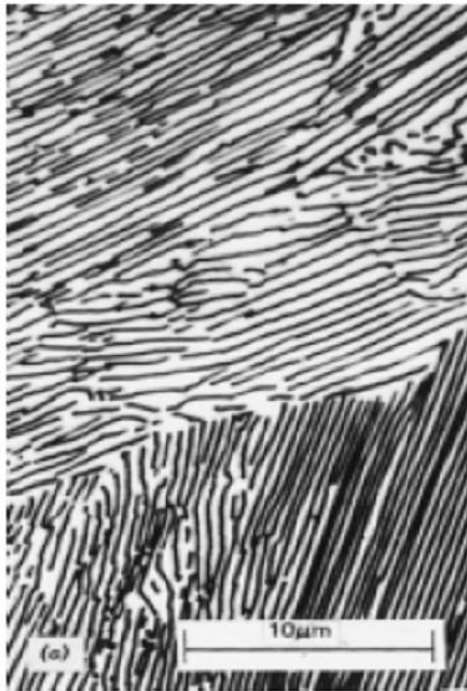
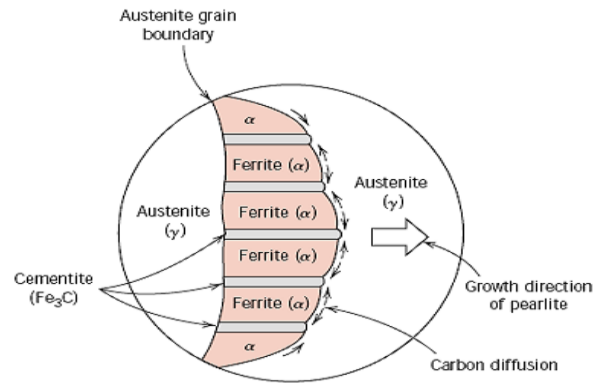
- پرلیت درشت و پرلیت ریز در شکل ۷-۳۵ نشان داده شده اند.

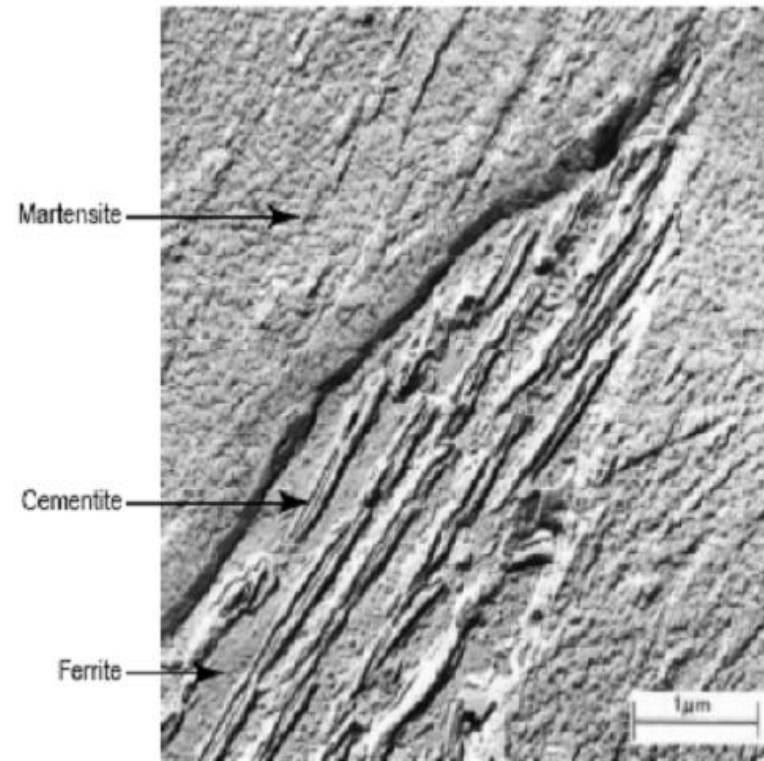
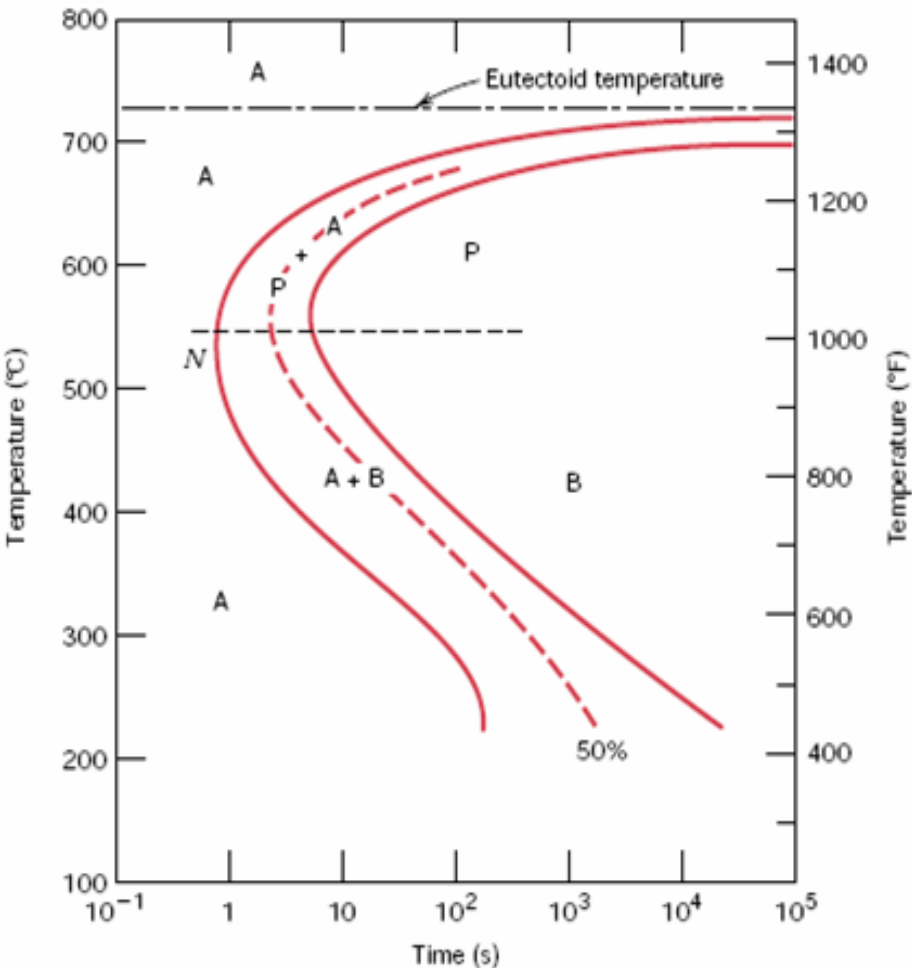
- پرلیت – Pearlite واکنش یوتکتوئید γ به $Fe_3C + \alpha$ تولید ساختار لایه ای می کند که آنرا پرلیت می نامند. (شکل ۷-۳۲)

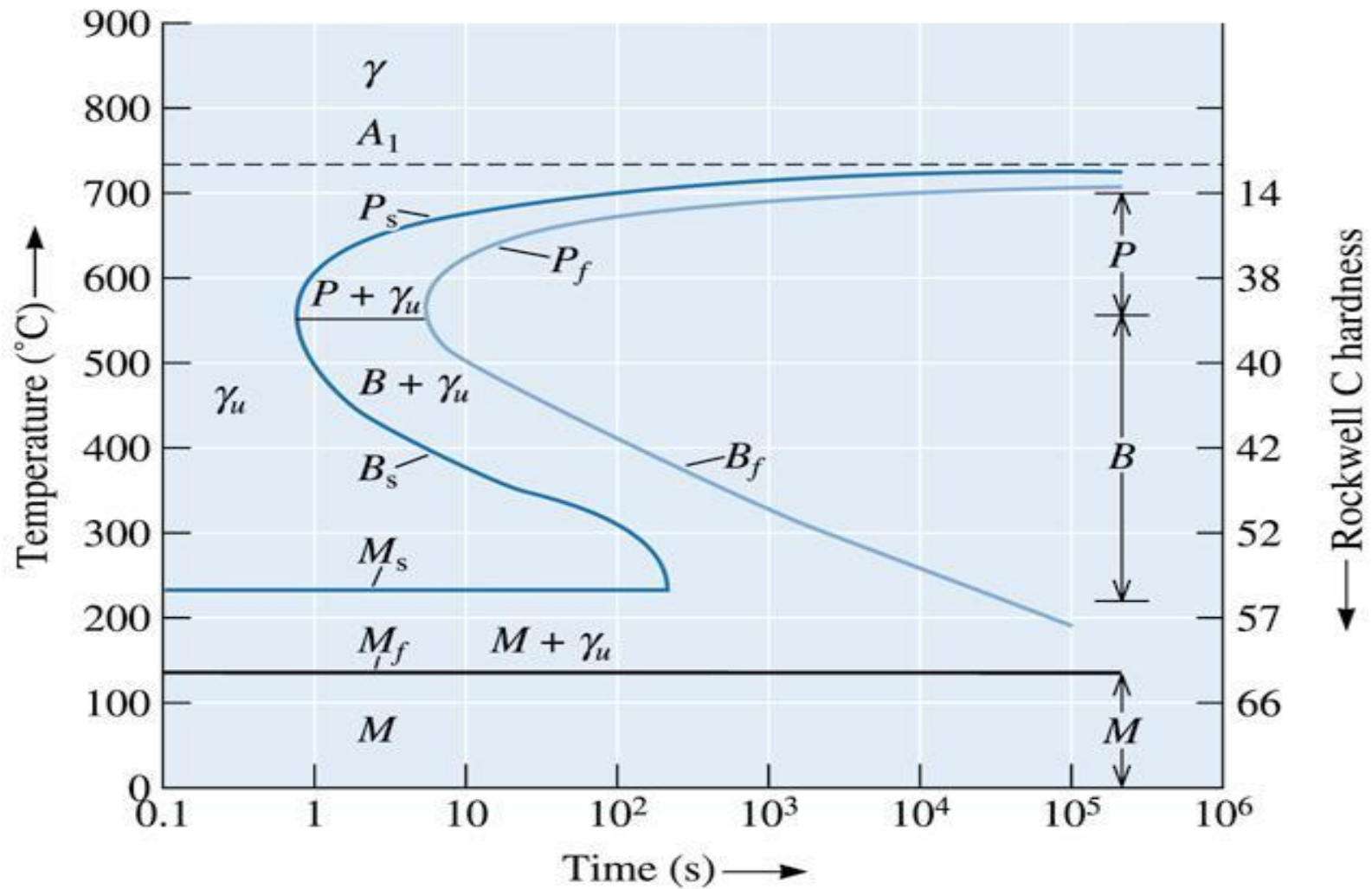

• بینایت Bainite

• این ساختار آنقدر ریز است که تنها با میکروسکپ الکترونی قابل مشاهده است (و حاوی سوزن یا ورقه های سمانتیت است) شکل ۷-۳۶ این استحال (استحاله آستنیت به بینایت) در شکل ۷-۳۷ نشان داده شده است.

• این استحاله در قسمت پایین دماغه شروع و پایان می پذیرد.

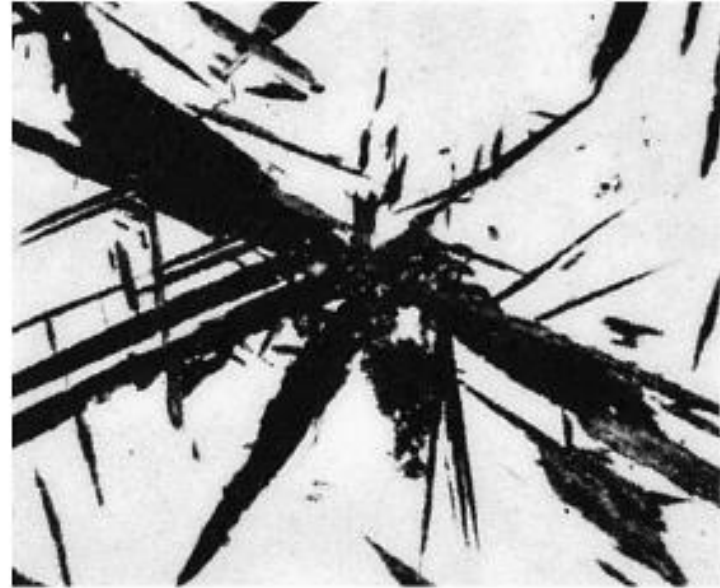

The time-temperature-transformation (TTT) diagram for an eutectoid steel.

(a)

(b)

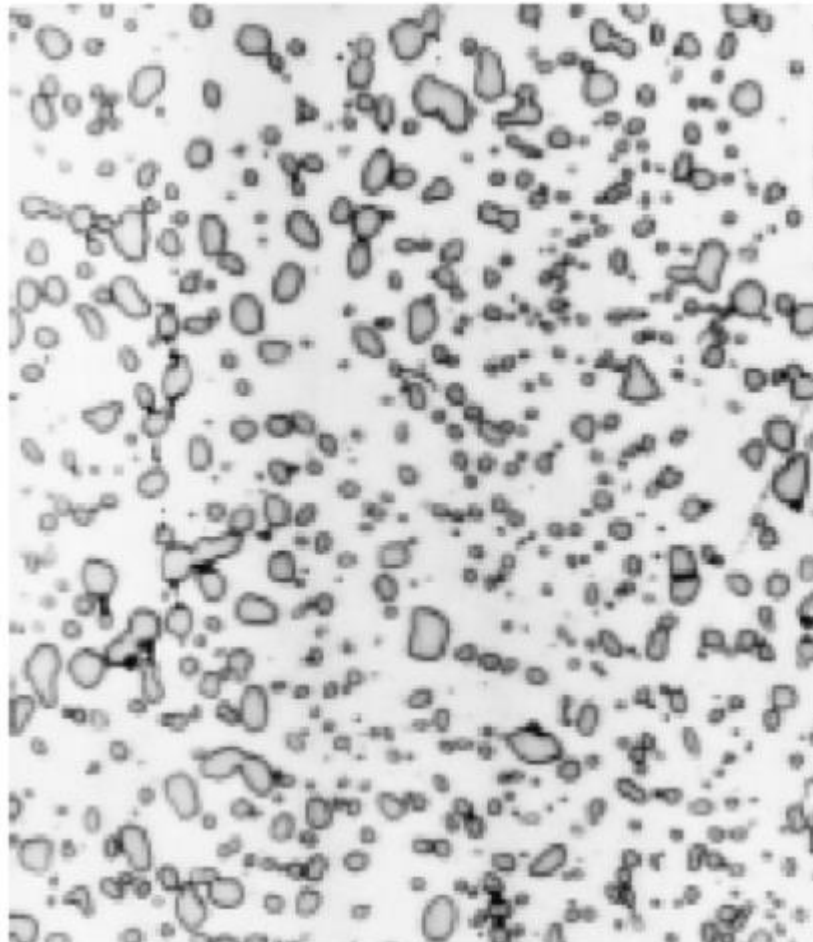
(a) Upper bainite (gray, feathery plates) ($\times 600$).

(b) Lower bainite (dark needles) ($\times 400$)

Spherolite

• کروی شدن یا سمانتیت کروی (اسفرولیت)

- اگر فولاد حاوی پرلیت یا بینایت در دمای 700°C و بمدت 18-24 ساعت نگهداری شود، ساختار حاصله را سمانتیت کروی می نامند که در شکل ۷-۳۸ داده شده است. در این ساختار ذرات کروی سمانتیت در زمینه ای از فاز α پراکنده شده اند.

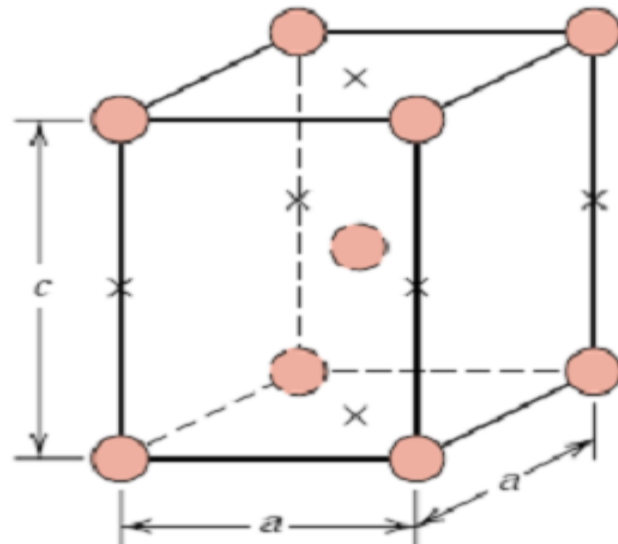

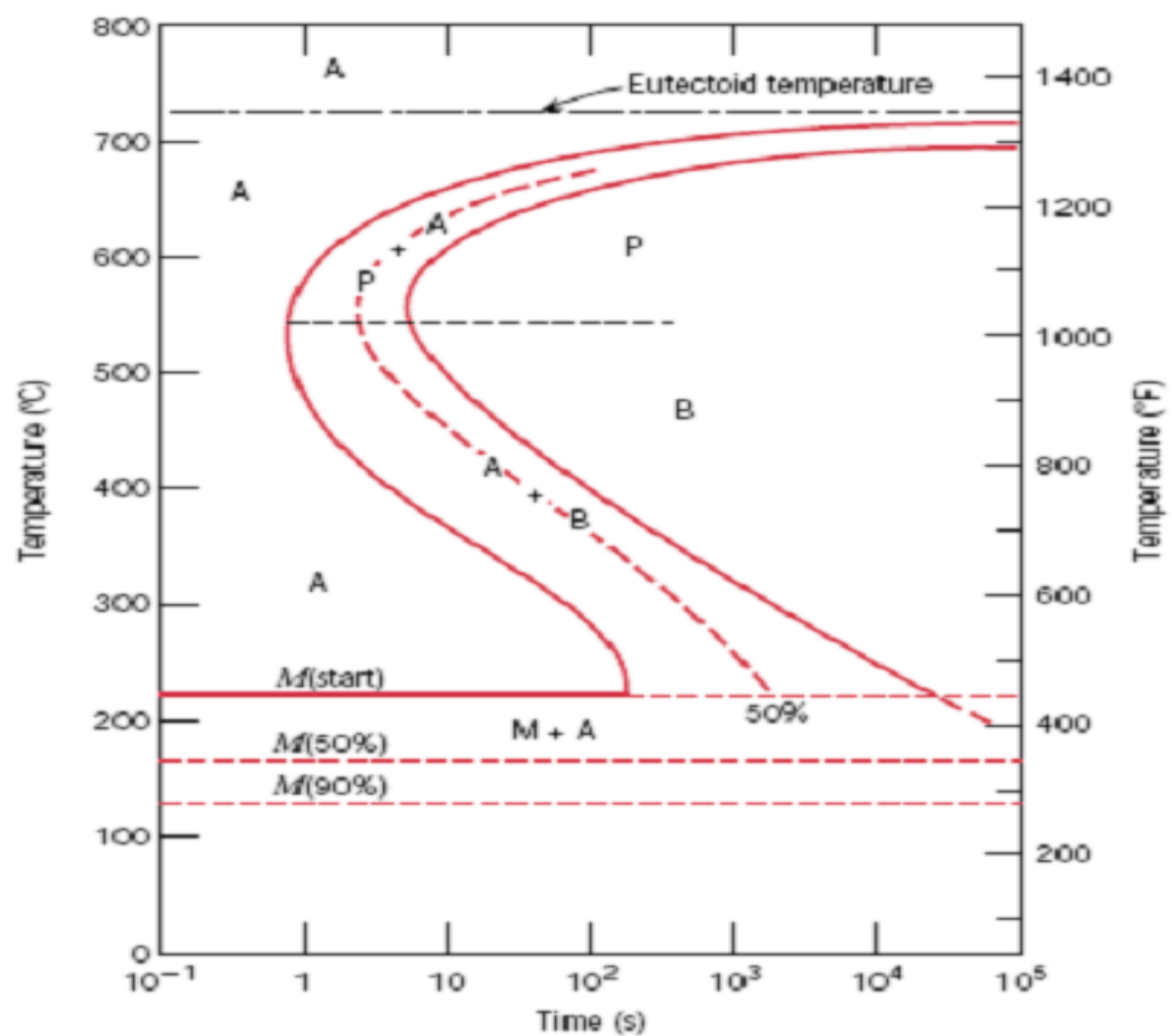
• مارتنزیت Martensite

• این فاز وقتی بوجود می آید که آهن γ (آستنیت) با سرعت خیلی زیاد (quenching) $(2000/\text{sec } ^\circ\text{C})$ تا دمای اتاق سرد شود. این پروسه را اصطلاحاً تغییر حالت (استحاله) بدون نفوذ می نامند زیرا اتم های کربن فرصت نفوذ کردن را پیدا نمی کنند. شکل سوزنی یا ورقه ای فاز مارتنزیت در شکل ۷-۳۹ نشان داده شده است. این استحاله با سرعت صوت در قطعه صورت می گیرد. این فاز یک فاز تعادلی نیست و به این علت در دیاگرام آهن - کربن آورده نشده است. شکل ۷-۴۰ منحنی TTT تحول مارتنزیتی را نشان می دهد.

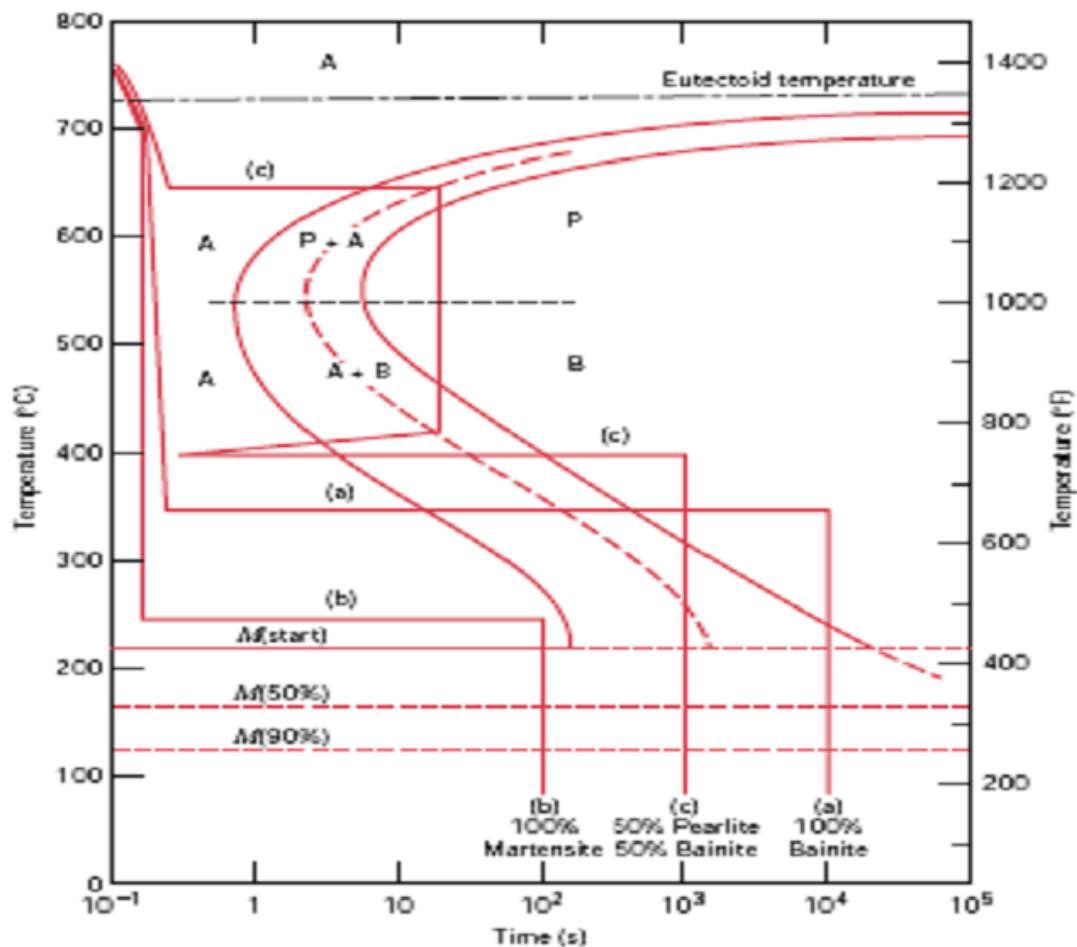
• حضور عناصر آلیاژی باعث شیفست در منحنی های TTT می شود (زمانهای طولانی تر و ایجاد دماغه جداگانه برای بینایت) که در شکل ۷-۴۱ نشان داده شده است.

Fig 7.39 , 7.40

مثال ۷-۳: با توجه به شکل ۷-۴۲ (که مشابه شکل ۷-۳۹ می باشد) ریز ساختار حاصله و درصد تقریبی فازها را در شرایط ذیل بدست آورید:

- (a) سرد کردن سریع تا دمای 350°C ، نگهداشتن قطعه بمدت 10^4 ثانیه و سپس سرد کردن سریع تا دمای محیط
- (b) سرد کردن سریع تا دمای 250°C ، نگهداشتن قطعه بمدت 100 ثانیه و سپس سرد کردن سریع تا دمای محیط
- (c) سرد کردن سریع تا دمای 650°C ، نگهداشتن قطعه بمدت 20 ثانیه و سپس سرد کردن سریع تا دمای 400°C و نگهداشتن قطعه به مدت 10^3 ثانیه و سپس سرد کردن سریع تا دمای محیط

• **حل:**

- (a) در این دما آستنیت بصورت هم دما به بینایت استحاله پیدا می کند. در حقیقت پس از ده ثانیه این واکنش شروع شده و حدود 500 ثانیه طول می کشد تا تمام شود و کلاً 100% درصد بینایت بوجود می آید. به عبارت دیگر سرد کردن سریع پس از 10^4 ثانیه تأثیری در ساختار بینایی قطعه ندارد.

- (b) اگر نمونه به مدت ۱۰۰ ثانیه در دمای 250°C نگهداری شود، فاز موجود هنوز است و اگر در این لحظه سریع سرد شود استحاله آستنیت به مارتنزیت (۱۰۰ درصد) بصورت صددرصد انجام می شود.

- (c) در این حالت پس از گذشت ۷ ثانیه پرلایت شروع به تشکیل شدن می کند و پس از گذشت ۲۰ ثانیه تنها ۵۰ درصد آستنیت به پرلایت متحول گشته است. با سرد کردن سریع از 650°C به 400°C تغییر چندانی در نحوه استحاله صورت نمی گیرد و اگر 10^3 ثانیه در این دما نگهداری شود الباقی مارتنزیت به بینایت استحاله پیدا خواهد کرد. بنابراین ساختار حاصله حاوی ۵۰ درصد پرلایت و ۵۰ درصد بینایت خواهد بود.

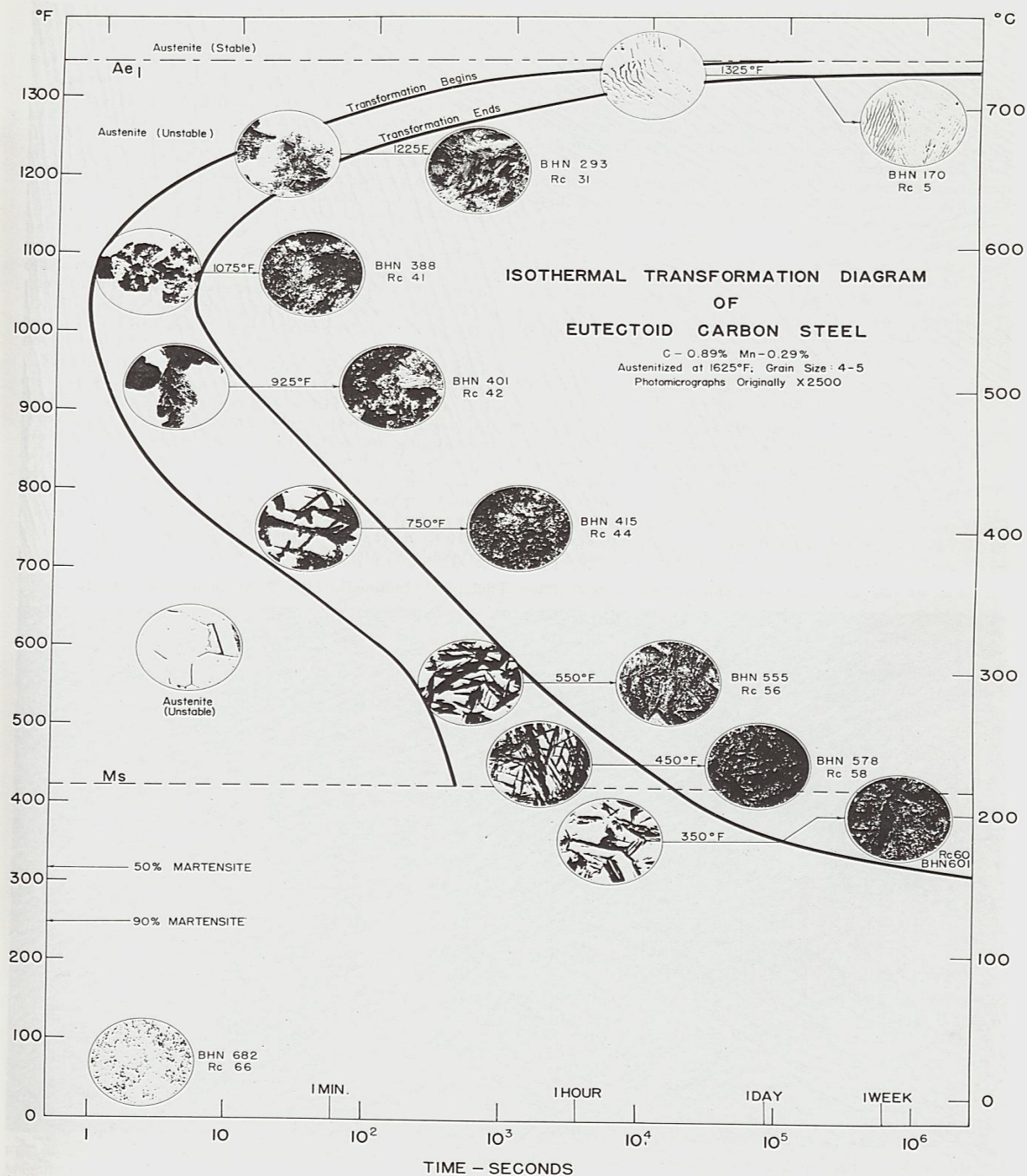
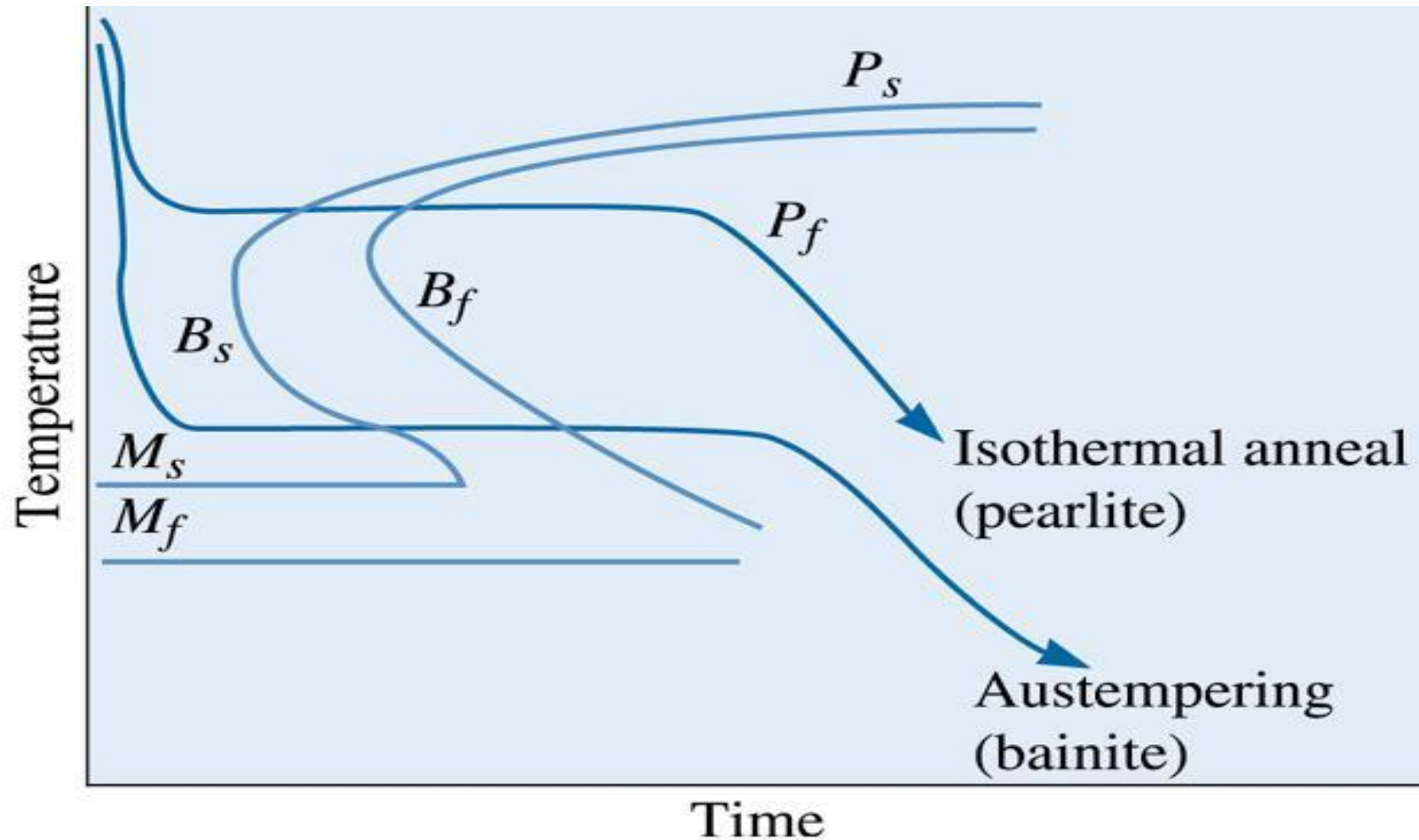

FIG. 40—19. Isothermal transformation diagram for a plain carbon eutectoid steel.

Isothermal Heat Treatments

- **Austempering** - The isothermal heat treatment by which austenite transforms to bainite.
- **Isothermal annealing** - Heat treatment of a steel by austenitizing, cooling rapidly to a temperature between the A_1 and the nose of the TTT curve, and holding until the austenite transforms to pearlite.

©2003 Brooks/Cole, a division of Thomson Learning, Inc. Thomson Learning, Inc. is a trademark used herein under license.

The austempering and isothermal anneal heat treatments in a 1080 steel.

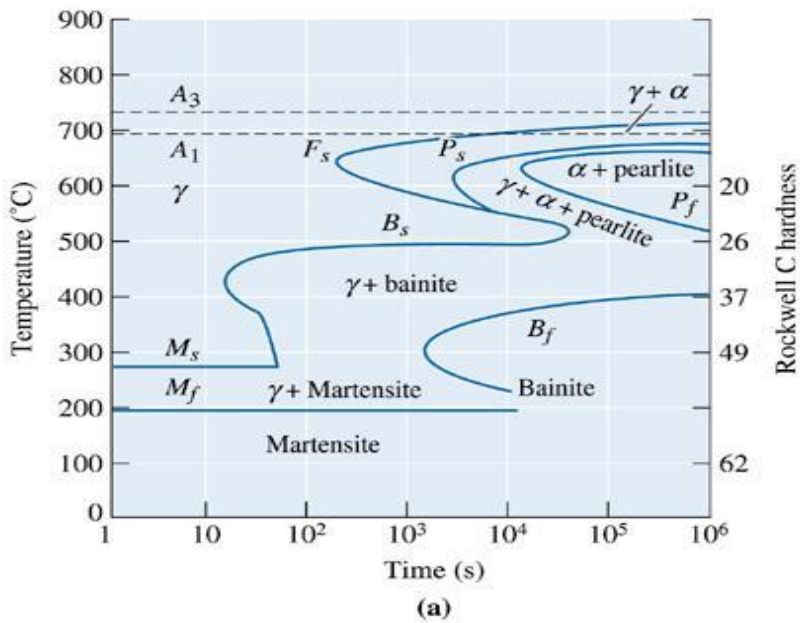
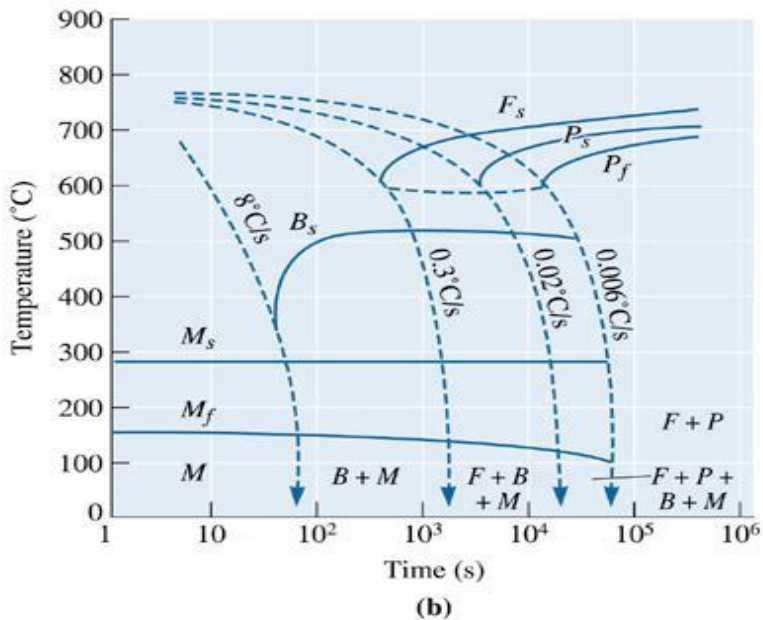
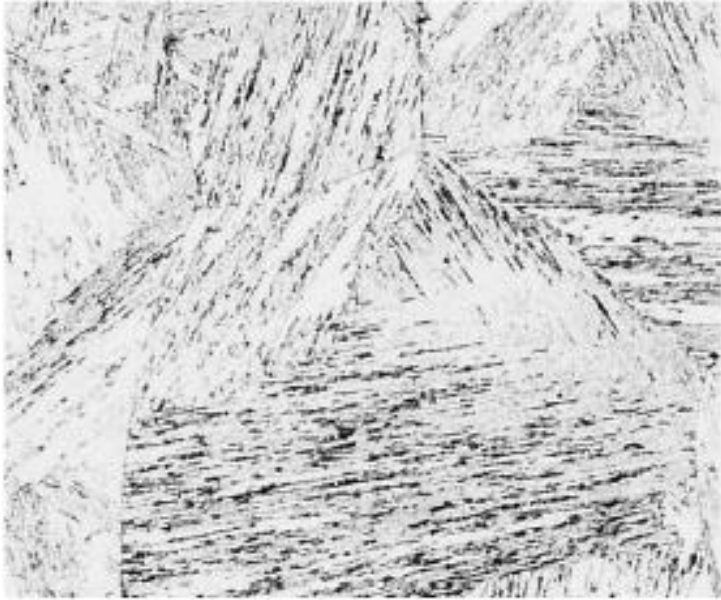

Figure 12.18 (a) TTT and (b) CCT curves for a 4340 steel.

(a)

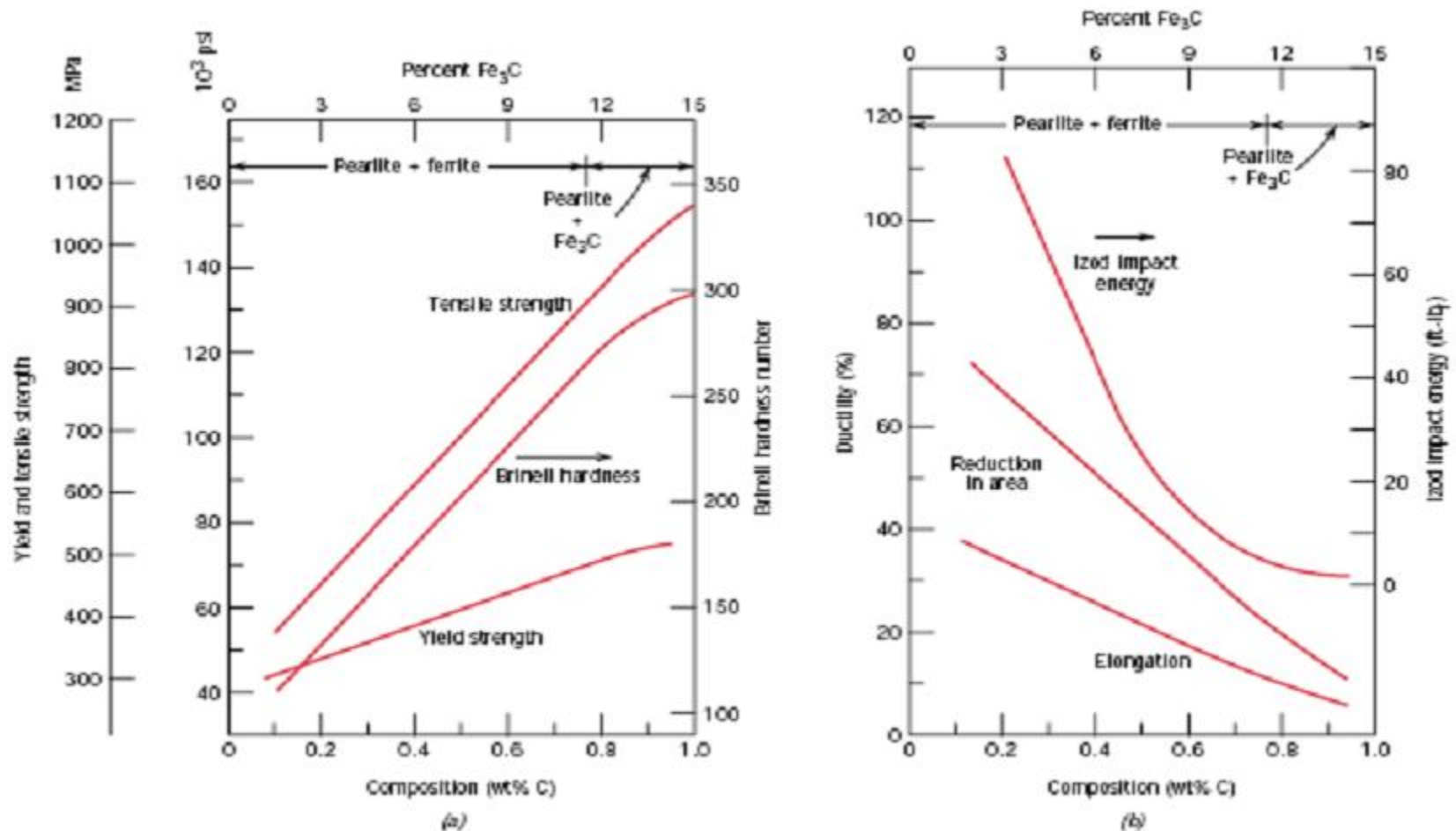

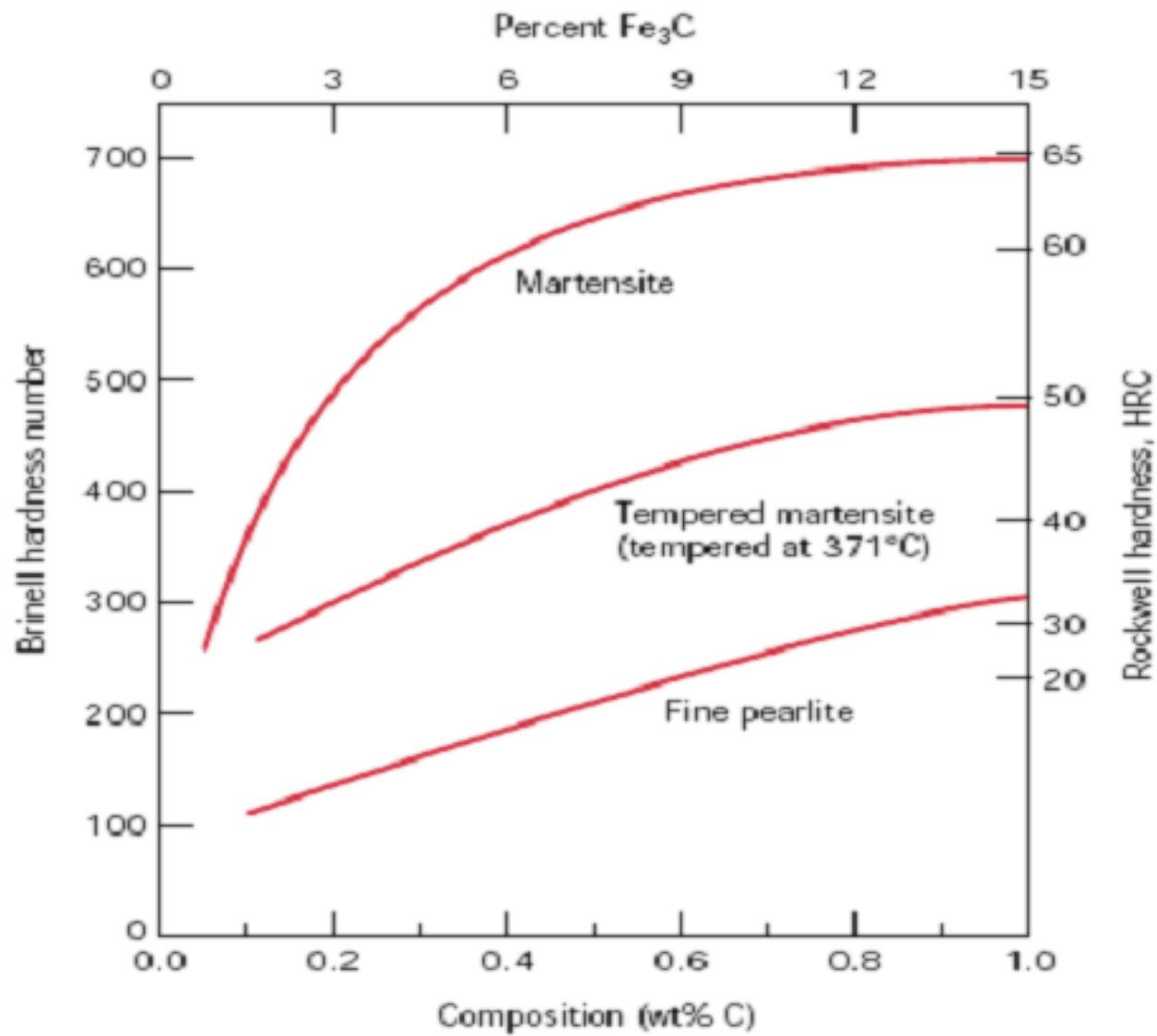
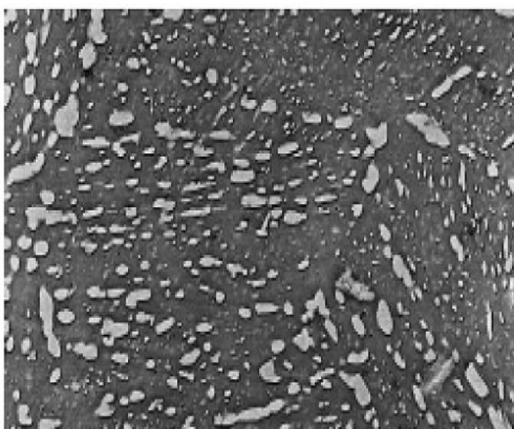
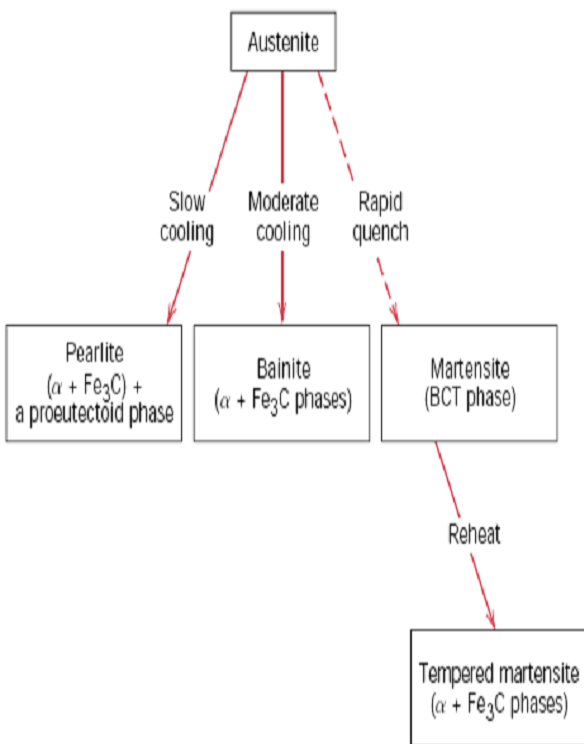
(b)

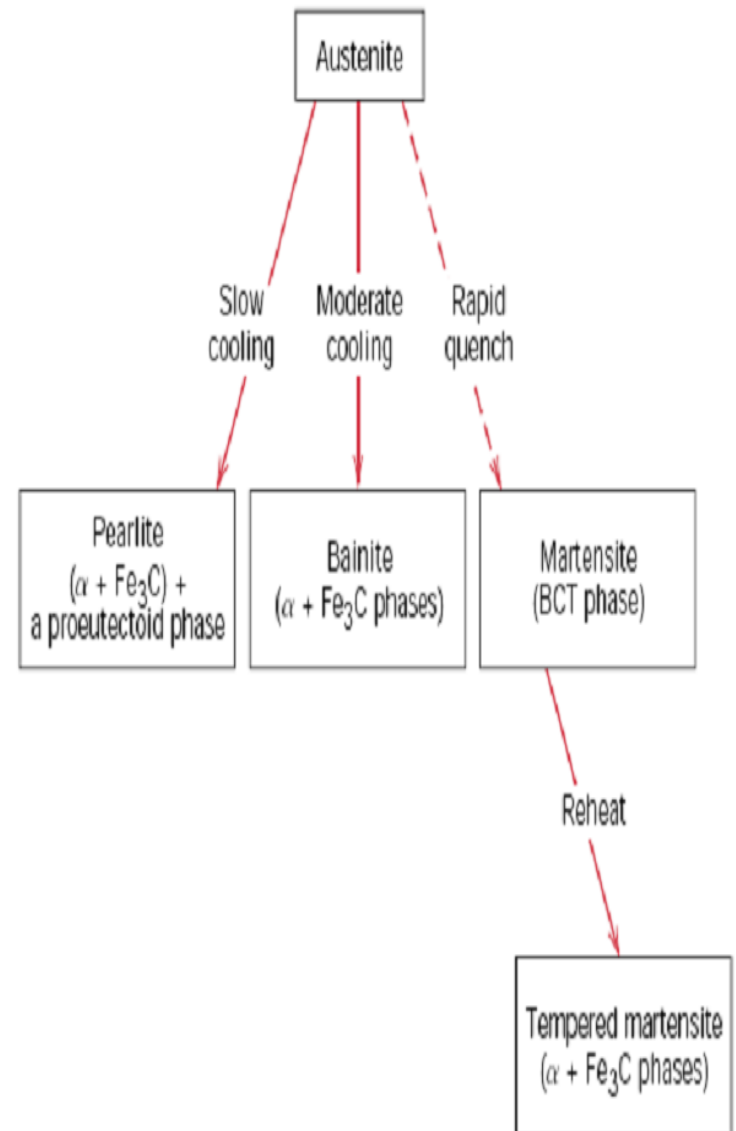
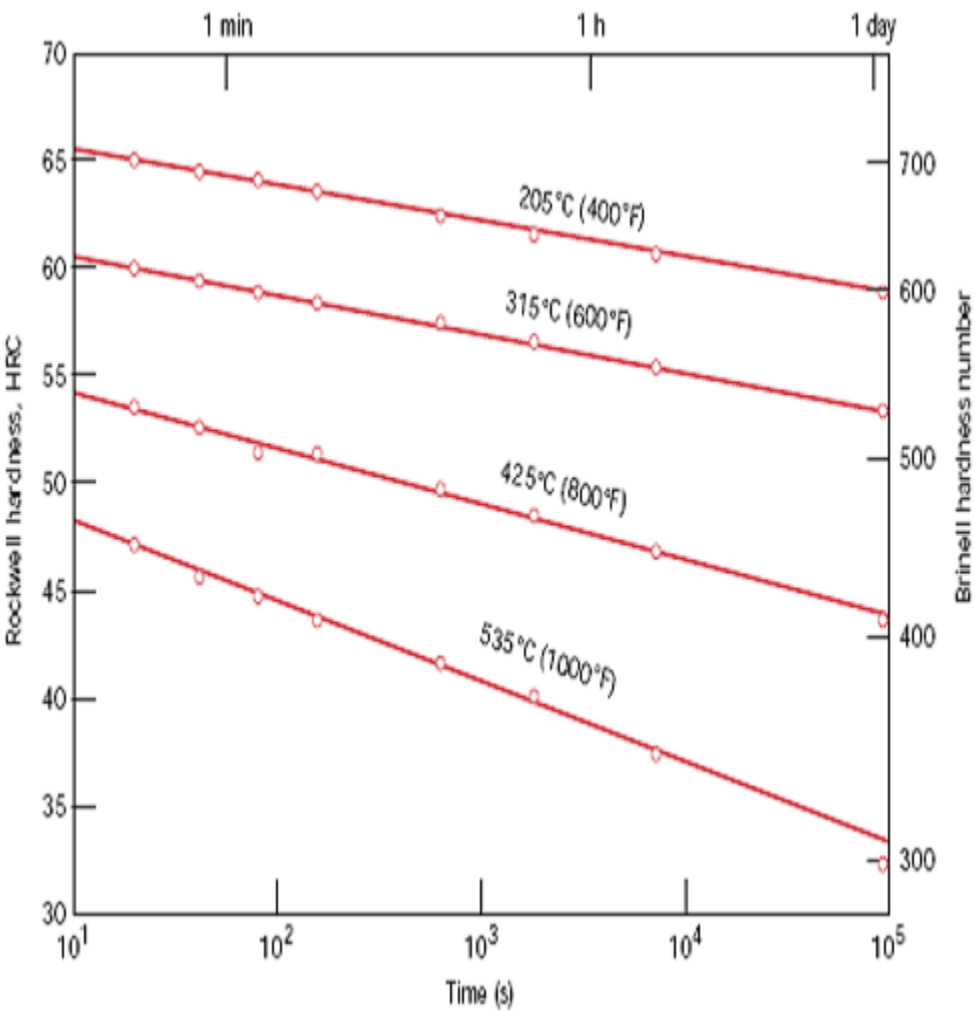
(a) Lath martensite in low-carbon steel ($\times 80$). (b) Plate martensite in high-carbon steel ($\times 400$).

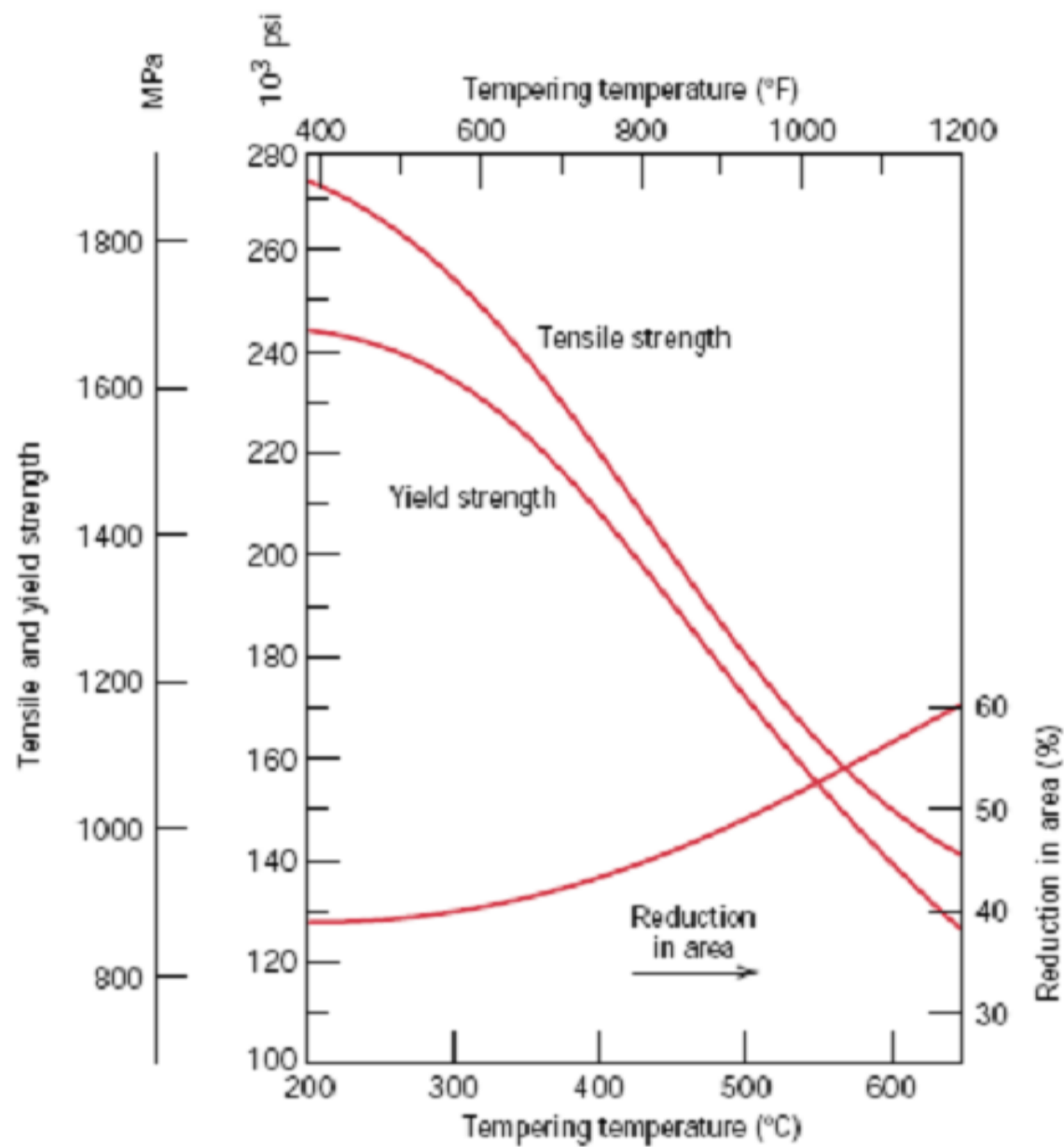
• ۷-۶- خواص مکانیکی آلیاژهای آهن - کربن

- خواص مکانیکی فازهای پرلیت سماتیت کروی، بینایت، مارتنزیت تمپر شده (برگشت داده شده) در شکل‌های ۷-۴۳ الی ۷-۴۹ نشان داده شده است.

• ۷-۷- عملیات حرارتی فلزات

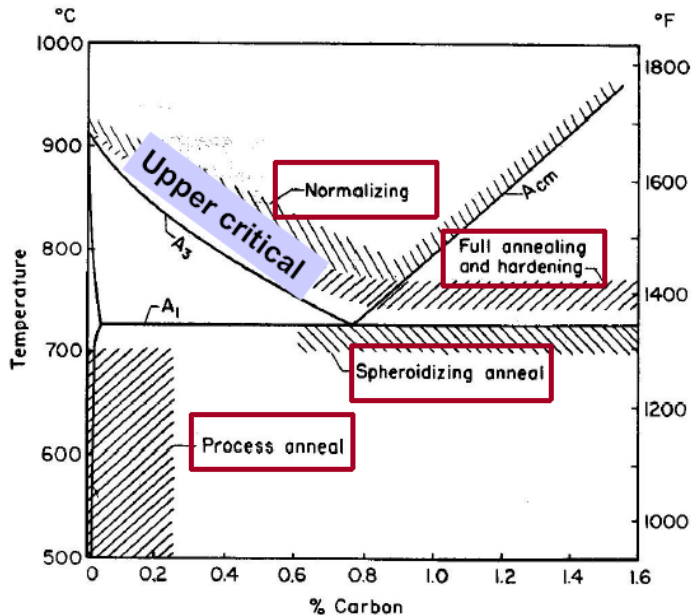
- پروسه عملیات حرارتی یکی از روشهای صنعتی است که طی آن فلزات تحت سیکل گرم کردن یا سرد کردن قرار می گیرند تا ریز ساختار و خواص مکانیکی مورد نظر در آنها بوجود آید. ما در این قسمت به بررسی پروسه آنیلینگ و رسوب سختی می پردازیم.

Annealing processes

• ۷-۷-۱- آنیلینگ

- این عملیات عبارت است از گرم کردن قطعه در درجه حرارت بالا و بمدت زمان لازم و سپس سرد کردن آرام قطعه. هدف از این عملیات حرارتی آزاد کردن تنش های پسماند، نرمی (داکتیلیته) و تافس و بالاخره دست یابی به ریز ساختار مطلوب است. این پروسه شامل سه مرحله اساسی است. اولاً گرم کردن تا دمای مورد نظر ثانیاً نگهداشتن در آن دما (Holding/Soaking) و ثالثاً سرد کردن تا دمای اتاق.

Process annealing

- هدف از این پروسه حذف اثرات پدیده کار سختی (Cold work) است تا داکتیلیته افزایش یابد. معمولاً بازیابی و تبلور مجدد در این پروسه انجام می شود اما از رشد دانه جلوگیری می گردد. این پروسه در دمایی بالاتر از دمای تبلور مجدد صورت می گیرد.

Stress relief

• تنش زدایی

- می دانیم که بنا به دلایل ذیل، تنش های داخلی (پس ماند) در قطعه باقی می ماند:

- بعلت تغییر فرم پلاستیک، ماشین کاری و سنباده زنی (grinding)

- سرد کردن غیر یکنواخت قطعه در هنگام ریخته گری یا جوشکاری

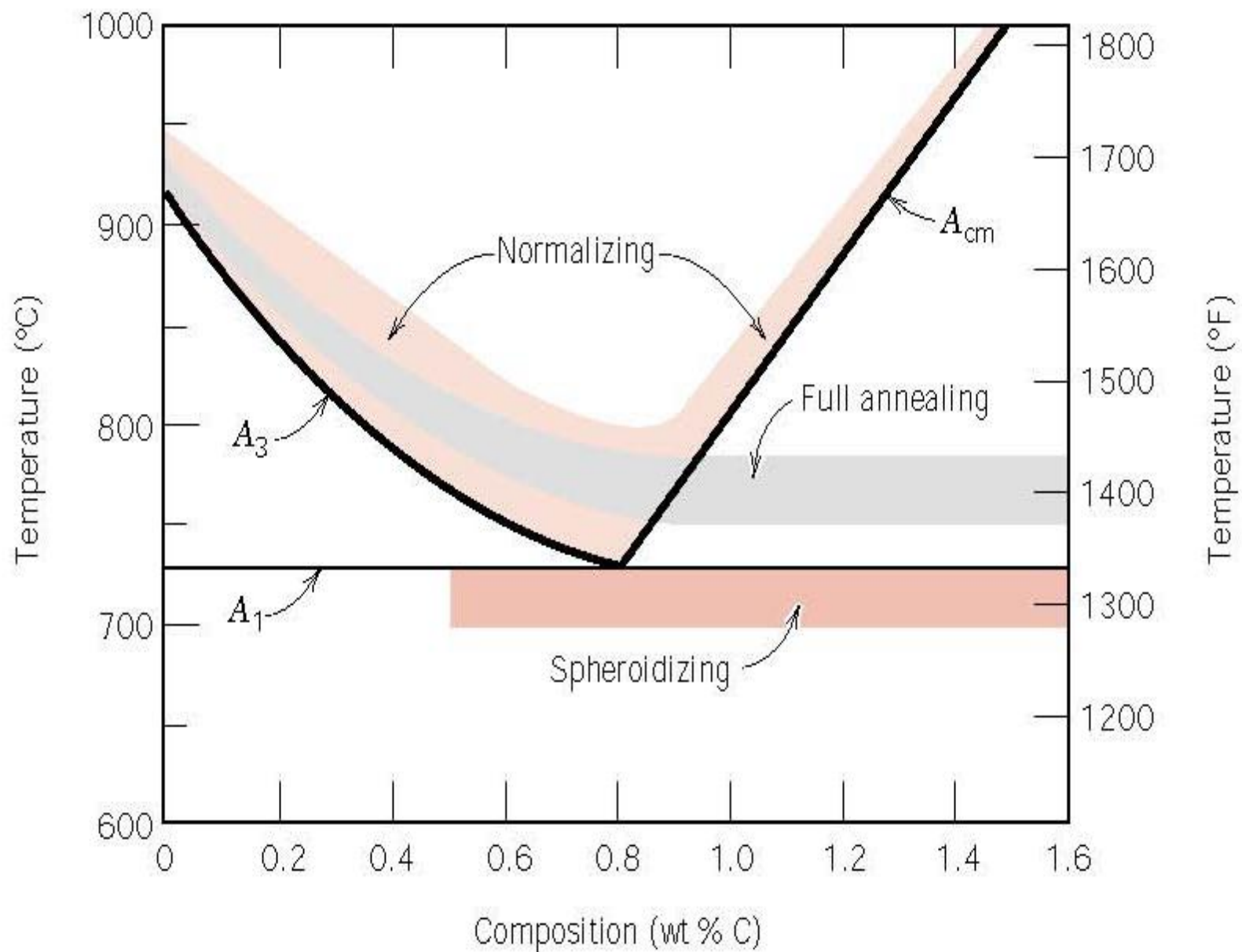
- وجود تغییر فاز یا استحاله فازی به هنگام عملیات حرارتی

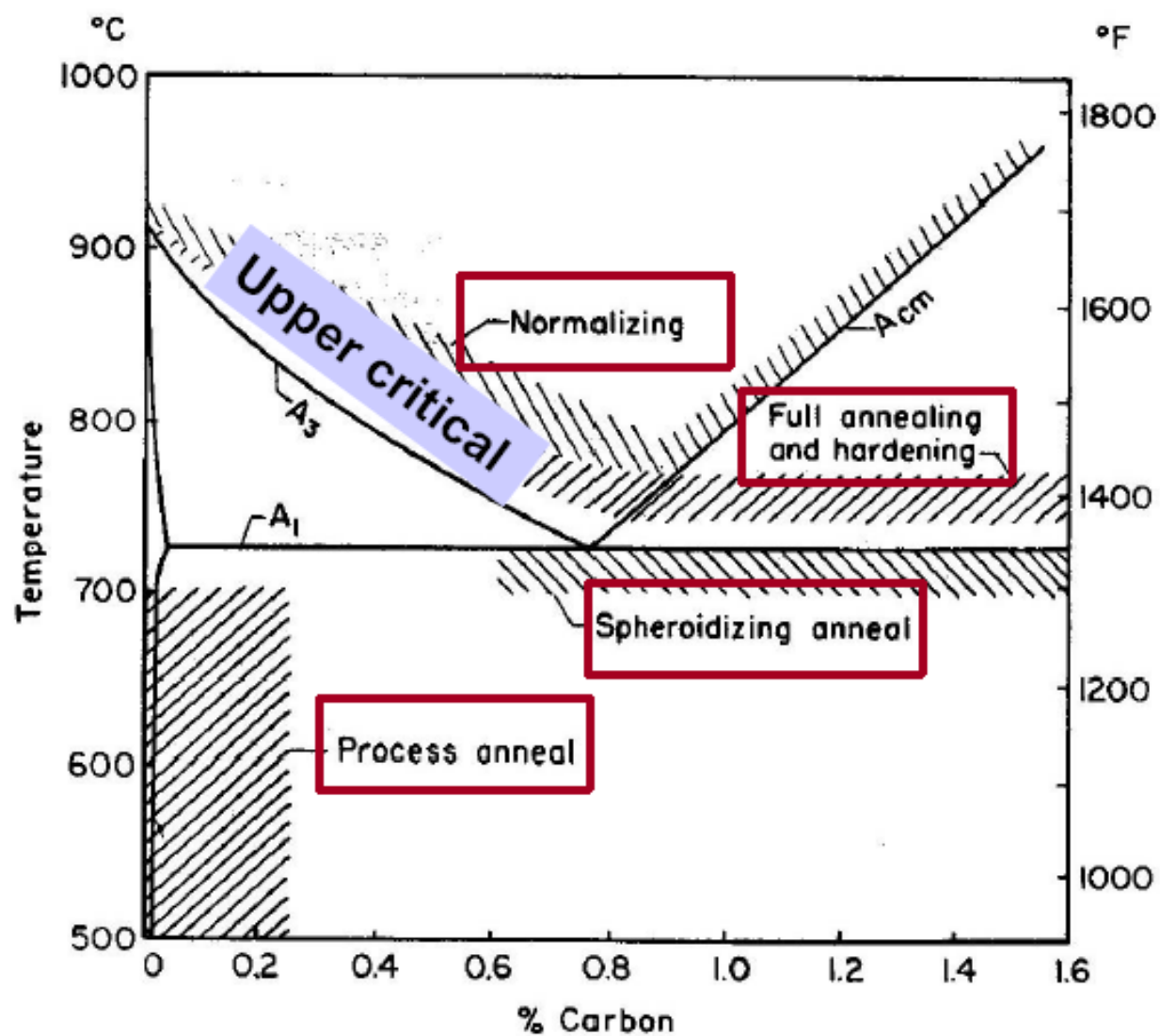
- اگر این تنشها از قطعه خارج (حذف) نشوند، تغییر فرم و اعوجاج (Distortion) و پیچیدگی (Warpage) در قطعه بوجود می آید. با عملیات حرارتی تنش زدایی می توان از تشکیل این ضایعات جلوگیری کرد.

- روش کار به این صورت است که معمولاً قطعه را تا دمای مورد نظر گرم می کنند سپس بمدت طولانی آنرا در آن دما نگه می دارند و بالاخره قطعه را در هوا سرد می کنند.

• ۷-۷-۲- آنیلینگ آلیاژهای آهنی Annealing of ferrous alloys

- قبل از بحث این قسمت بایستی به یک مقدمه کوتاه اشاره کنیم شکل ۵۰-۷ قسمت یوتکتوئید دیاگرام آهن - کربن را نشان می دهد. خط افقی یوتکتوئید را A_1 می نامند و به آن درجه حرارت بحرانی پائینی (Lower Critical Temperature) می گویند و در شرایط تعادلی و در زیر خط A_1 آستنیت به فریت و سمانتیت تجزیه می شود. خط A_3 یا A_{cm} را درجه حرارت بحرانی بالایی (Upper Critical Temperature) می نامند و در بالای این خط ها فقط فاز آستنیت وجود دارد. حال به توضیح پروسه های ذیل می پردازیم:

• نرمالیزه کردن Normalizing

- فولادهای تغییر فرم پلاستیک یافته (حاصل از فورده) حاوی دانه های درشت و نامنظم پرلایت هستند. پروسه نرمالیزه کردن یک پروسه آنیلینگ است که طی آن قطعه تا دمای $55 - 85^{\circ}\text{C}$ بالای خط $A_3(A_{cm})$ حرارت داده می شود. سپس ب مدت کافی در آن دما نگه داشته می شود تا آلیاژ به فاز آستنیت تبدیل شود (این پروسه را آستنیت کردن یا **Austenizing** می نامند). سپس قطعه را در هوا سرد می کنند تا ساختار پرلیتی دانه ریز و یکنواخت بدست آید.

• آنیلینگ کامل Full annealing

- این پروسه $15 - 40^{\circ}\text{C}$ بالای خط A_3 یا A_1 صورت می گیرد. در ابتدا قطعه را گرم کرده و سپس در کوره سرد می کنند. (کوره را خاموش می کنند تا دمای آن به دمای اتاق برسد) ساختار حاصله پرلایت درشت (Coarse Pearlite) است که نسبتاً نرم و داکتیل است.

Spheroidizing

کروی کردن سمانتیت

فولادهای کربن متوسط و پر کربن تحت این پروسه قرار می گیرند. این فولادها (سمانتیت کروی) داکتیلیته خوبی دارند و براحتی ماشین کاری می شوند. در این پروسه فولاد زیر خط A_1 بمدت 25-15 ساعت حرارت داده می شود تا اینکه سمانتیت بصورت کروی درآید.

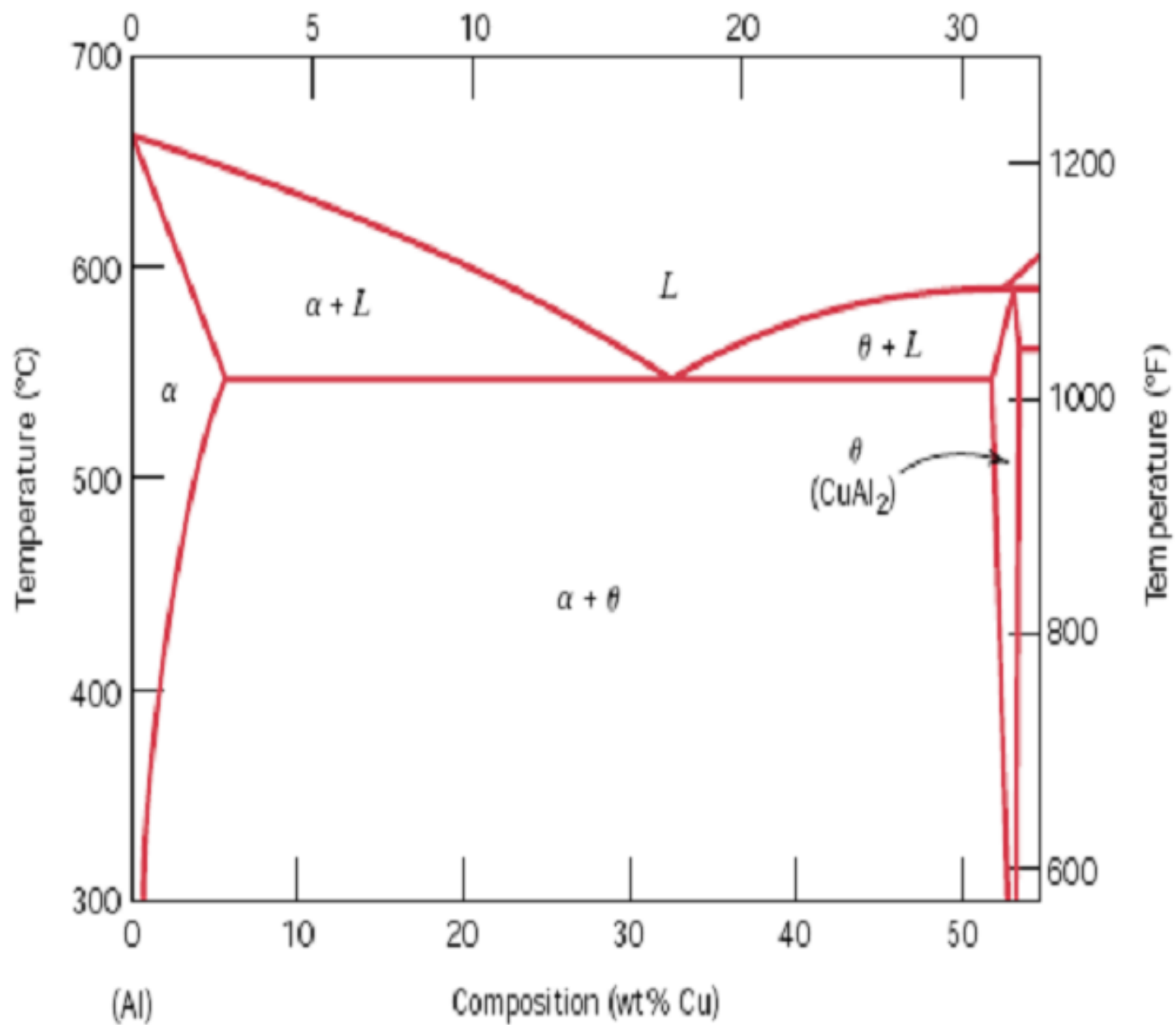
۷-۷-۳- رسوب سختی (پیر سختی) Precipitation (Age) hardening

- استحکام و سختی بعضی از آلیاژها را می توان با تشکیل و توزیع ذرات بسیار ریز (uniformly dispersed particles) یا ذرات فاز دوم (Second phase) در درون فاز اصلی افزایش داد. این پروسه را رسوب سختی یا پیر سختی (Age hardening) می نامند.

- برای اینکه آلیاژی تحت پروسه رسوب سختی قرار بگیرد باید دو شرط اصلی داشته باشد.

- اولاً باید قسمتی از دیاگرام حاوی منطقه تک فاز (محلول جامد) باشد.

- ثانیاً با کاهش درجه حرارت حد حلالیت نیز کاهش پیدا کند، برای مثال شکل ۵۱-۷ را در نظر بگیرید. عملیات رسوب سختی با دو مکانیزم (یا دو روش و یا دو مرحله) ذیل انجام می شود:

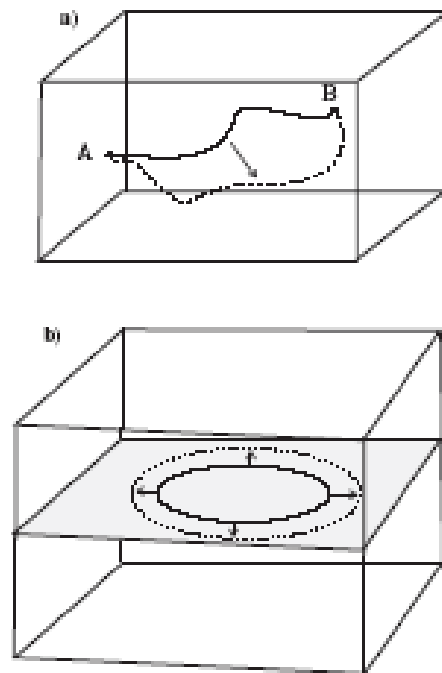

Figure 8.5 (a) A dislocation line pinned at A and B in a solid and stretched via stress; (b) a dislocation loop that is stretched via stress.

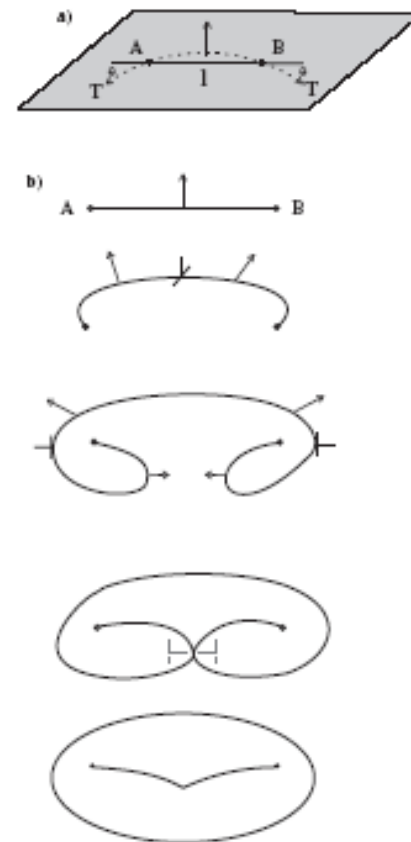

Figure 8.6 (a) A dislocation on a plane, pinned at A and B and stressed; (b) the evolution of the stressed dislocation yielding a new dislocation.

Solution heat treatment

۱- عملیات حرارتی محلولی

در این مرحله تمام اتم های محلول (عنصر آلیاژی یا اتم ناخالص) در زمینه حل می شوند تا اینکه محلول جامد تک فاز بوجود آید. مثلاً گرم کردن آلیاژی با ترکیب شیمیایی C_0 تا دمای T_0 و نگهداشتن ب مدت کافی در این دما باعث می شود تا اینکه تمام ذرات β فاز در فاز زمینه حل شوند. سپس آلیاژ با سرعت تا دمای اتاق سرد می شود یا شوکه می شود (quenching) تا اینکه فرصت و زمان کافی برای رسوب ذرات β نباشد. در این حالت فقط محلول جامد تک فاز فوق اشباع در دمای اتاق وجود دارد.

۲- عملیات حرارتی رسوبی

تأثیر زمان پیر شدن و مکانیزم سخت شدن در شکل های ۷-۵۳ و ۷-۵۴ نشان داده شده است.

